Udfordringen

... hele kirkens ugeavis

Søndag den 14. juni 2026 * Uge 25 * * Årgang 54

"Vi ved, at alt virker sammen til gode for dem, der elsker Gud, og som efter hans beslutning er kaldet."
(Rom. 8, 28)

Serie: Funktionspræster: Helena er Danmarks første døvepræst, der selv er døv

Side 3

Bibelen er nu oversat til 800 sprog og er tilgængelig for 6,2 mia. mennesker

Side 10

Elon Jepsen har knækket koden til bøn - og det deler han i en netop udgivet bog

Side 16-17

På trods af borgerkrig og stærk fattigdom er der vækst i undergrundskirken i Yemen

Side 11

Hun skulle egentlig bare tre måneder på højskole, men det endte med to år og et præstekald

Anne-Mette Fredegod blev som 26-årig landets yngste præst i Apostolsk Kirke. Det har hun aldrig fortrudt, og nu står hun i spidsen for en ny kirkeplantning i Billund

Side 12-13

Ny medarbejder i Alpha Youth

Simon Lionel Nielsen
Foto: Facebook

Organisationen Alpha Danmark, som er kendt for at holde kristendomskurser, har ansat Simon Lionel Nielsen som ny Community Manager i Alpha Youth.

”Det er en spændende tid blandt unge i Danmark lige nu. Flere søger mening, stiller de store spørgsmål og opdager troen på en ny måde. Det mærker vi virkelig rundt omkring i landet — og Simon er SÅ klar på at være en del af det hele.

Han kommer med hjerte, energi og en brand for Jesus og mennesker!” skriver Alpha Danmark, som også har den nye medarbejder med til Folkemødet på Bornholm.

Bodil

Ny evangelist i Open Air Campaigners DK

Filip Thorlund Eriksen

Filip Thorlund Eriksen begynder som gadeevangelist på deltid hos Open Air Campainers (OAC Danmark) fra 1. august 2026.

Organisationen OAC Danmark oplyser, at Filip bor i Esbjerg, er gift med Hanne, og de har tre børn. Filip har i mange år været fritidsevangelist hos OAC Danmark. Han fortsætter i den største del af sin arbejdstid som lærer i Esbjerg.

Filip fortæller om sine forventninger til arbejdet:

”Jeg ser meget frem til at træde ind i opgaven som deltidsevangelist. Jeg sætter pris på møder med mennesker, der tror og tænker noget andet, end jeg gør. Det er spændende at lytte og et stort privilegium at få lov at række Jesus videre. Det er ikke altid nemt, men virkelig meningsfuldt.”

OAC Danmark byder Filip velkommen og opfordrer til forbøn for ham og hans familie.

Bodil

Klaus er kåret til årets ”fundraiser”

Foto: Svend Løbner

Klaus Leonhardt har hjertet med, når han engagerer mennesker i Mercy Ships’ arbejde. Derfor blev han kåret til årets fundraiser.

”Klaus er fundraiser by heart,” sådan lød det, da Klaus Leonhardt torsdag blev kåret som Årets Fundraiser 2026 af indsamlingsorganisationernes brancheorganisation ISOBRO.

Den flotte titel er en anerkendelse af de resultater, han har skabt for Mercy Ships Danmark. Begrebet ”fundraiser” handler om at rejse penge i den gode sags tjeneste. I Mercy Ships til kirurgiske operationer på to hospitalsskibe langs Afrikas kyster.

Prisen blev overrakt af ISOBRO’s generalsekretær Kenneth Kamp Butzbach:

”Klaus er fundraiser by heart og har hele tiden formået at forny sig i sit arbejde. Derudover har Klaus det mantra, at det skal være nemt at give – og det kan vi jo kun bakke op om.”

Prismodtageren blev kåret af en jury på fem personer. Begrundelsen for netop at vælge Klaus Leonhardt lyder:

”Klaus har ledt sit team og skabt store resultater for Mercy Ships Danmark. Han har skabt en vækst på 42 procent, en fordobling af faste givere, og så har han sikret den første store arv på 10 mio. kr. til Mercy Ships Danmark.”

Bag de flotte tal gemmer sig en personlighed, der har medmenneskeligheden i fokus, fortæller Mercy Ships Danmarks generalsekretær Charlotte Nørholm Dyhr:

”Klaus er god til nærværende relationer og skaber værdi for den enkelte. Han får energi af at hjælpe – og få andre til at gøre det samme. Oveni det har han sin økonomibaggrund og systemevner, som er en fundraisers værktøjskasse. Jeg er meget stolt af vi har Klaus ombord.”

Kenneth Kamp Butzbach giver også ros til Mercy Ships Danmark for at skabe rum for en ildsjæl som Klaus:

”Min erfaring er, at det også er organisationen bag en fundraiser, der gør det godt. Det er en organisation, der giver rum. Og det synes jeg, man kan se i Klaus’ tilfælde.”

Klaus selv kvitterede for prismodtagelsen:

”Jeg er er rørt, glad og taknemmelig. Taknemmelig for de skønne mennesker, som vælger at støtte Mercy Ships arbejde med deres penge. Og tak til vores bestyrelse for at have mod til at lade os give den gas.”

Svend Løbner

Kolding Valgmenighed lancerer ny vision: “Skab plads til at elske”

Kolding Valgmenighed sætter nu en tydelig retning for de kommende år: Mere nærvær i byen, mere konkret hjælp – og flere åbne fællesskaber, hvor Guds kærlighed kan mærkes i praksis.

- Vi glæder os til at leve visionen ud, siger valgmenighedspræst Mads Peter Kruse.
Foto: Kolding Valgmenighed

Kolding Valgmenighed har allerede sat aftryk i Kolding gennem ’Elsk Kolding’ og ’International Café’. Med den nye vision vil menigheden række endnu længere ud i lokalområderne med praktisk støtte, netværk og inviterende fællesskaber.

“Det har været en engagerende proces i hele menigheden at fastlægge klare pejlemærker,” siger menighedsrådsformand Lotte Høeg Hansen. “Vi står nu med en retning, der kalder på handling.”

“Visionen giver os et stærkt afsæt til at møde flere mennesker med konkret hjælp, relationer og det kristne budskab,” siger ledende præst Mads Peter Kruse. “Vi glæder os til at leve den ud – helt tæt på hverdagen i kolding-området.”

Markant vækst – og nye skridt udad

Kolding Valgmenighed er vokset ca. 50% de seneste fem år og tæller nu omkring 300 medlemmer. Samtidig deltager mange flere i gudstjenester og ugens aktiviteter.

Integrationsarbejdet er i fortsat vækst. Senest blev to nydanskere i pinsen døbt og tilsluttede sig menigheden.

Den nye vision betyder øget tilstedeværelse i lokalsamfundene – også i Christiansfeld, Vamdrup, Lunderskov og Vejen – med fokus på nærvær, åbne fællesskaber og diakoni i øjenhøjde.

Fakta:

Kolding Valgmenighed, som ligger på Industrivej 12 i Kolding, er en valgmenighed under folkekirken, stiftet i 2003. Gudstjenesterne har en friere form og menighedens medlemmer er aktivt involveret i arbejdet.

Bodil

Udfordringen

Udfordringen er en **selvejende** fælleskirkelig ugeavis med stof fra både **frikirker og folkekirken.** Avisen finansieres af abonnementer og annoncer og er **uafhængig** af såvel kirker som organisationer. - 2026: Årgang 54. Medlem af avisernes organisation Danske Medier. ISSN nr. 0902-5693

Simon Thidemann · Lisbeth Thomsen · Bodil Lanting · Erik Damm · Henriet. Pallesen
Troels Hertzum · Eilis Jokszies · Henrik Engedal · Kirsten Krog · Lisbeth Jepsen

Tlf: 74 56 22 02. Postadresse:
Jernbanegade 1, 6070 Christiansfeld.
Redaktion@udfordringen.dk
Simon Thidemann (ansv.hav.), Lisbeth Thomsen, Bodil Lanting, Eilis Jokszies, Lisbeth Jepsen, Kirsten Krog m.fl.
Korrektur: Ingolf Becker.
Panelredaktører: Anne Manning-Pedersen, Filip Smidt og Poul Henning Krog.
Ung@udfordringen.dk: Henrik Engedal
Annoncer@udfordringen.dk:
Erik Damm og Lisbeth Thomsen
Abonnement@udfordringen.dk
Troels Hertzum
Bogsalg@udfordringen.dk
Bogholderi@udfordringen.dk
Henriette Pallesen
Hjemmesider: udfordringen.dk
hosianna.dk (bøger, musik, film)
udf.nu.
Revision: Redmark, Aarhus.
Tryk: Jysk Fynske Medier.
Medl. af Danske Medier. ISSN 0902-5693

Indsættelsesfest i Centerkirken i Hirtshals

Søndag den 31. maj blev Esben og Karin Rockholm indsat som prædikant og missionær i frikirken Centerkirken Hirtshals.

Esben og Karin er ikke nybegyndere i tjenesten, skriver Kurt Søgård og Punnoose Mathew fra Centerkirken.

”Det nye prædikant- og missionærpar har været ledere i både Thisted, Aalborg Øst og missionærer i Rumænien.

Menigheden ser frem til en ny spændende tid i Centerkirken. Vi ønsker dem velkommen, og vi står bag dem,” slutter Kurt Søgård og Punnoose Mathew.

Centerkirken har adressen Nørregade 9A, 9850 Hirtshals.

Hver mandag og tirsdag kl. 10.00 er der cafémøde. Torsdag aften kl. 19.00 er der bibelstudium med sang, musik og fællesskab, og der er gudstjenester hver søndag fra kl. 10.30.

Bodil

Serie: Funktionspræster:

Danmarks første døvepræst, der selv er døv

Helena Gade, der er præst i landets eneste døvekirke, var egentlig jurist, men helt siden slutningen af sin studietid havde hun følt et kald til at virke som præst for døve.

Af Kirsten Krog

Vi sidder i præsteværelset i Døves Kirke i København. Her blev Helena Gade indsat som præst den 7. september 2025, efter at være blevet ordineret i Vor Frue Kirke den 31. august.

Interviewet foregår ved hjælp af en tegnsprogstolk, hvilket er nyt for mig, men hurtigt glemmer jeg det, og samtalen går livligt.

Selvom jobbet stadig er ganske nyt, er drømmen om at blive præst mange år gammel:

"Jeg blev uddannet jurist tilbage i 2010 og har arbejdet som jurist i 14 år. Men ønsket om at blive præst er dukket op ad flere omgange gennem årene. En af mine nærmeste veninder og jeg kan ikke helt blive enige om, hvornår det startede. Hun kan huske en situation, hvor det kom til mig. Det var helt tilbage i foråret 2010, hvor jeg skrev speciale på jura."

Mange hindringer

"I 2019 til min 36-års fødselsdag var den samme veninde med, og jeg fortalte hende, at tanken nu bankede på igen. Så vi fik en god lang snak, og da var jeg klar over, at det var nu, jeg skulle gøre noget ved det. Jeg undersøgte så, hvilke muligheder, der var, og dengang var der et lovforslag på vej til en paragraf 1A uddannelse, som jeg tænkte, at jeg ville prøve."

Men igen mødte Helena hindringer, så det ikke kunne lade sig gøre. I stedet begyndte hun at læse græsk. Hun skrev så til biskoppen, som hun havde talt med af nogle omgange inden. Her fortalte hun, at hun kunne se, at den såkaldte paragraf 2 var den eneste mulighed, der var tilbage:

"Dette var biskoppen umiddelbart positivt stemt overfor, men det skulle dog godkendes af Kirkeministeriet. Imens kom der et folketingsvalg ind over, som igen forhalede det. Men nu er jeg her!"

Helena Gade er selv kommet i Døves Kirke, også inden hun blev præst her, men hun er også kommet i forskellige hørende kirker, hvor hun så har tolk med:

"Det har primært været i Frederiksberg Kirke, hvor jeg også har været i praktik."

Hun peger på et maleri, som hænger på væggen, der viser Døves Kirke nederst med Frederiksberg Kirke ovenover og præstekrave, kirkeskib, hende selv og to hænder, der symboliserer tegnsproget, som er hendes modersmål – eller hjertesprog, som hun også kalder det. Maleriet fik hun i gave til sin ordination fra 90 personer. Det er malet af Alexei Svetlov, der selv er døv.

Den første døve døvepræst

Selvom der er fem præster tilknyttet døvemenighederne rundt om i landet – hvoraf Døves Kirke er den eneste kirkebygning, der tilhører Døvemenigheden – er Helena Gade den første præst, der selv er døv. Når jeg spørger hende, hvordan hun så er blevet modtaget i menigheden, lyser hendes ansigt op i et stort smil, og hun fortæller, hvor overvældende det har været for hende:

"Det har været en kæmpestor glæde, og det har emmet af eufori. Vores hørende døvepræster, som ikke har tegnsprog som deres modersmål, gør det virkelig godt og er gode og dygtige. Men det gør en forskel, at man har tegnsprog som modersmål. Jeg plejer at sammenligne det med engelsk. Måske kan du godt engelsk, men det er nok lidt hakkende nogle steder, for det er ikke dit modersmål. Så for nogen i menigheden gør det mere en forskel, at dansk tegnsprog er mit modersmål."

"Men det handler ikke kun om sprog, men også om identitet. Menigheden kan identificere sig med mig på en anden måde, fordi jeg er døv, og fordi jeg har været igennem mange oplevelser, som ligner de oplevelser, de har været igennem. Jeg har prøvet det på egen krop."

Helena Gade finder en artikel, som var i Kristeligt Dagblad i forbindelse med hendes indsættelse, hvor kirkens menighedsrådsformand udtalte, at de som døve er en minoritetsgruppe, der gennem historien er blevet set som andenrangsborgere, og det at få en døv præst, som kommer fra ens egen kultur, giver en anden identifikation.

En pudsig erfaring

Som døv kan Helena Gade således sætte sig ind i de udfordringer, døve i hendes menighed kommer ud for i hverdagen:

"I døvesamfundet er vi lige nu meget bekymrede for, hvis der opstår kriser i samfundet, da pressemøderne ikke længere bliver tegnsprogstolket."

For en del døve er det ikke tilstrækkeligt, at pressemødet bliver tekstet, da det ikke er alle døve, der er stærke til dansk skriftsprog:

"Og hvis der opstår en krise, har man brug for at kunne tale sit modersmål, fordi man kan blive overvældet af situationen og har mindre kapacitet til at skulle forstå og rumme noget, der ikke er ens modersmål. Vi er derfor i gang med at indsamle underskrifter til et borgerforslag, så vi kan få det sat i værk. Som kirke har vi også et kriseberedskab, der særligt er målrettet vores menighed."

Døve står imidlertid også over for udfordringer i hverdagen, der er mindre alvorlige. Helena Gade fortæller om en lidt pudsig oplevelse, hun kan have, når hun er på indkøb:

"Når jeg er i Netto for at handle og står ved kassen, plejer de at spørge, om jeg vil have en kvittering. Det plejer jeg at forudse, så jeg ryster på hovedet. Men sommetider siger de jo i stedet "hav en god dag!", og det skal man jo helst ikke sige nej til."

Gudstjeneste i Døves Kirke

Kommer man på besøg i Døves Kirke en søndag til gudstjeneste, vil man i det store hele møde, hvad man kender fra en gudstjeneste i en almindelig sognekirke. Der er dog nogle forskelle. Fx har man som udgangspunkt kun en tekstlæsning, og man synger færre salmer. Af gode grunde foregår salmesangen på en anden måde:

"Her i kirken har vi en kirkesanger, og i vores menighed er der alt fra dem, der som jeg slet ikke kan høre noget, over dem, der er hørehæmmede og kan høre noget, til hørende pårørende. Derfor er det vigtigt for mig, at salmerne dækker hele spektret. Vi har så en tegnsprogstolk, der tolker det, der bliver sunget."

Der er ikke tradition for, at døve i menigheden synger med på tegnsprog, men Helena Gade kunne godt tænke sig, at det kunne få en plads:

"Fx sang vi sangen 'Vor Gud er så stor' til børnegudstjeneste forleden søndag. Under sangen stod der en tegnsprogstolk og sang den på tegnsprog og ved siden af stod kordegnen og jeg og sang. På den måde opmuntrede vi hele menigheden til at synge med."

"Jeg blev uddannet jurist tilbage i 2010 og har arbejdet som jurist i 14 år. Men ønsket om at blive præst er dukket op ad flere omgange gennem årene," fortæller Helene Gade. Foto: Kirsten Krog

Med orgel og organist

Der findes også et lille orgel i kirken, og man har ansat en organist. Udover til salmerne bruges orgelet også – som i almindelige sognekirker – til præ- og postludium. Selvom ikke alle i menigheden kan hører orgelet, kan de mærke vibrationerne fra musikken, og kirkebænkene har noget apparatur nedenunder, som gør, at man nemmere mærker vibrationerne. Det er dog i stykker for tiden:

"Indimellem vælger vi også at supplere med en videoproduktion, som bliver vist på storskærm. Det gjorde vi fx til jul med 'Dejlig er jorden', hvor lyden så også blev skruet meget op, så det bedre kunne mærkes.

Den tidligere præst udviklede derudover noget, hvor der under præludium var billedvisning på storskærm. Det forsøger jeg nu at videreudvikle, så det i stedet bliver til små videoer, da jeg forestiller mig, at der er en rytme i musik, og der er billeder ikke det samme, mens videoer også har et flow og en form for rytme."

Eksempel på tegnsproget

Når det kommer til tegnsproget, forklarer Helena Gade, at tegnsproget er tredimensionelt eller rummeligt, og hun viser nogle eksempler. Fx er Gud Fader, Søn og Helligånd adskilt ved, hvor højt oppe hendes hånd er: Faderen er øverst (højere oppe), Sønnen er lidt længere nede (midt højere oppe) i tegnrummet, mens Helligånden igen er længere nede (midt for).

"Hvis vi taler om Jesu jordiske tid er han nede til højre. Det er altså afhængigt af, om vi taler om ham hernede på jorden eller i himlen. Jeg er derfor nødt til at tage nogle beslutninger. I min praktik i Frederiksberg kirke brugte de det nadverritual, hvor der står: "Velsignet være han, som kommer i Herrens navn." Men hvor kommer han fra? Så lokalisation er meget vigtigt. Som hørende slipper man her for at tage en beslutning, når man læser op."

En særlig kirkesal

Vi slutter interviewet i kirkesalen, hvor Helena Gade viser, hvordan kirken er indrettet særligt til dens menighed, der taler tegnsprog. Fx skråner gulvet ned mod alteret, så der er bedre udsyn for alle i menigheden, og man derfor bedre kan se, hvad der bliver sagt og sunget. Da der også kommer nogen, der hverken kan se eller høre, er der relieffer på væggene, så de kan føle evangeliet. Og så er der storskærmen, hvor der kan vises billeder, små videoer og tekster.

"Det vigtigste er, at de, der kommer her, føler sig set og trygge på tegnsprogspræmisser," understreger Helena Gade, "for det er en følsom tid for os lige nu, og det er vigtigt, at alle ved, at de er velkomne i kirken."

COMPOUNDERS

MW Compounders er en dansk børsnoteret investeringsforening. Foreningen har investeret i 20-30 globale compounder-aktier.

Læs mere her: www.mwcompounders.dk

Kontakt: Johannes Møller 61 31 64 85

KLUMME

En forundret patolog

I forbindelse med min kones halvrunde fødselsdag d. 19. maj vandrede mine tanker igen tilbage til en januar aften for 25 år siden. Vi tog afsked med venner, som havde været til min fødselsdag, da løgneren hviskede i mine ører: "nyd det, du kommer aldrig til at opleve dette igen".

Få dage forinden havde min kone fået diagnosticeret svære celleforandringer i prøver fra underlivet, disse var taget pga. blødninger. Det faldt i min lod at kontakte en gynækolog, som straks gav os tid til videre undersøgelser.

Dagen efter sad jeg i gynækologens venteværelse og bad om et under, men blev afbrudt af en sygeplejerske, fordi gynækologen ville vise mig, hvad hun havde fundet. Hun viste mig en stor knude i underlivet, som hun ville skære en biopsi fra til videre undersøgelse - for at stadfæste kræfttypen.

Sådan gik det dog ikke, idet gynækologen, da hun tog om tumoren med en tang, til alles overraskelse kunne dreje denne rundt - gang på gang. Til sidst sad hun med en tumor på størrelse med et gåseæg i hånden.

Mens patologerne undersøgte fundet, kaldte vi nogle ældste fra menigheden hjem til os for at salve og bede for min kone.

Tre dage efter konsultationen hos gynækologen ringede en ældre, erfaren, men forundret patolog. "Jeg har igen og igen undersøgt prøverne i vores mikroskop," forklarede han, "det oprindelige celleskrab med svære forandringer og et stort antal snit fra selve tumoren. Men jeg finder ikke det mindste tegn på forandringerne, som tydeligt ses i det oprindelige skrab fra tumoren, i selve tumoren."

De næste år blev Anna undersøgt gang på gang på gang, uden det mindste tegn på cancer blev fundet. Og hver gang betonede patologen, at ingen naturlig forklaring fandtes på, hvad der tidligere var sket. Men vi, vores bønnevenner og kristne i stort tal, jublede og takkede vores Himmelske far og frelser for hans vidunderlig helbredelse.

Siden den dag har vi fået syv børnebørn. Tre piger på henholdsvis 11, 11 og 8 år, og fire drenge på 20, 17, 5 og 5 år. Ofte, når jeg ser Anna og børnebørnene sammen, bliver jeg mindet om tyvens onde hensigter, at han bl.a. ville forhindre hende og vores syv kærlige vidundere i at møde hinanden her i livet.

Jesus beskriver vores modstander på denne måde: "Tyven kommer bare for at stjæle og myrde og ødelægge. Jeg er kommet for, at I skal have liv og have overflod." (Joh. 10,10)

Jeg har svært ved at finde ord, som fuldt ud kan beskrive, hvor højt vores himmelske far elsker dig og mig. Han kender os og vores daglige behov ned i mindste detalje, og han længes efter at få lov til at hjælp os. Ræk ham din hånd og oplev hans personlige kærlighed til dig. En kærlighed, som overgår al forstand, og som rækker ind i alle livets forhold.

Af Jenis av Rana
Færøsk læge og politiker

Følg Udfordringen på Facebook
og Instagram, hvis du vil holde dig opdateret på historier fra avisen.

Indre MIssions generalsekretær Jens Medom Madsen (forrest) præsenterede årets nyansættelser i Indre Mission. Foto: Ole Noermark Larsen

Indre Mission holdt årsmødefestival på Mørkholt Strand Camping

Hvert andet år holder Indre Mission deres årsmøde som en festival – en slags minicamping henover tre dage. I år bød festivalen på intet mindre end seks forskellige scener.

Af Simon Thidemann

Fra 5. til 7. juni var over 1.000 mennesker samlet på Mørkholt Strand Camping i Jylland. Her fik de mulighed for at høre om årets gang i Indre Mission og om organisationens fremtidsmål- og visioner.

Hvert andet år holder Indre Mission deres årsmøde som en årsmødefestival. Det betyder, at der udover de sædvanlige og til tider lidt tørre årsmødeingredienser med årsberetning, regnskab, formandsberetning osv. også er lovsang, undervisning, underholdning, debatter og andre kreative indslag. Samtidig er det i kraft af campingkonceptet også et større socialt arrangement, der kører fra fredag til søndag sluttende med en festgudstjeneste søndag formiddag, efterfulgt af et fælles afslutningsmøde.

"Med årsmødefestivalen har vi ønsket at skabe glæde og begejstring over at mødes i det kristne fællesskab, og vi ønsker at sende deltagerne hjem med ny frimodighed og energi," fortæller kommunikationschef i Indre Mission Asbjørn Asmussen og tilføjer: "Af de mange positive tilbagemeldinger, vi har fået, skønner vi, at det langt på vej er lykkedes. Der var god stemning, mange opmuntringer og stor taknemlighed," fortæller han.

Seks forskellige scener

Målt på antallet af scener lever Indre Missions årsmødefestival godt op til sit navn og kan på det parameter hamle op med op flere af landets øvrige festivaler. Hele seks forskellige scener med hver sit selvstændige program i løbet af weekenden gav deltagerne mulighed for til en vis grad at bygge sit eget årsmødeprogram.

Den afsluttende gudstjeneste i fællesteltet blev ledt af Indre Missions formand Hans-Ole Bækgaard. Foto: Asbjørn Asmussen

"De seks forskellige scener skabte et årsmøde, der favnede en stor bredde og henvendte sig til mange forskellige. Lige fra pilgrimsvandring, til filmcafé og kirkedebat," fortæller en tilfreds kommunikationschef.

Et af de arrangementer, som samlede mange, var paneldebatten 'Fortællingen om Indre Mission', hvor Anni Mathiessen fra Venstre, reklamekonsulent Carsten Herholdt og journalist Stefan Vase alle opmuntrede forsamlingen til med stolthed og frimodighed at række ud til nærmiljøet.

Uro fyldte meget lidt

Indre Mission har i de forgangne måneder deltaget i en offentlig debat, som også har kørt internt i Indre Mission, omkring organisationen Come Alive Denmark, som Indre Mission offentligt har taget afstand fra, men den uro og debat, som det har medført for Indre Mission, var ikke noget, der fyldte ret meget på årsmødet, fortæller Asbjørn Asmussen:

"Det fyldte meget lidt. Hans-Ole Bækgaard (Indre Missions formand, red.) nævnte det i sin formandsberetning, og det blev også nævnt i drøftelsen efterfølgende. Men det var med udtalt opbakning til bestyrelsen og landsledelsen."

I det hele taget er det den positive stemning, der står stærkest, når Asbjørn Asmussen kigger tilbage på weekenden.

"Det, der står stærkest tilbage for mig, er den positive og opmuntrende atmosfære - både i samtaler og i de offentlige indlæg.De forskellige tilbud og aktiviteter var vellykkede og rakte ud til mange forskellige målgrupper.Samtidig var vi velsignet med godt vejr, hvilket også løfter stemningen."

Konceptet holder

Det er nu sjette gang, Indre Mission gennemfører Årsmødefestival, og de har ikke umiddelbart planer om at lave om på det koncept.

"Vi oplever, at konceptet stadig holder. Men det er ikke nødvendigvis sådan, at det skal fortsætte altid. Næste år er årsmødet igen et arrangement, hvor vi kombinerer lokale fysiske samlinger med online-video, og på den måde skaber vi et landsdækkende årsmøde. Det har også vist sig at være et koncept, som kan samle mange og bredt," slutter Asbjørn Asmussen.

JimJam Bigband spillede til den afsluttende gudstjeneste søndag formiddag. Foto: Asbjørn Asmussen

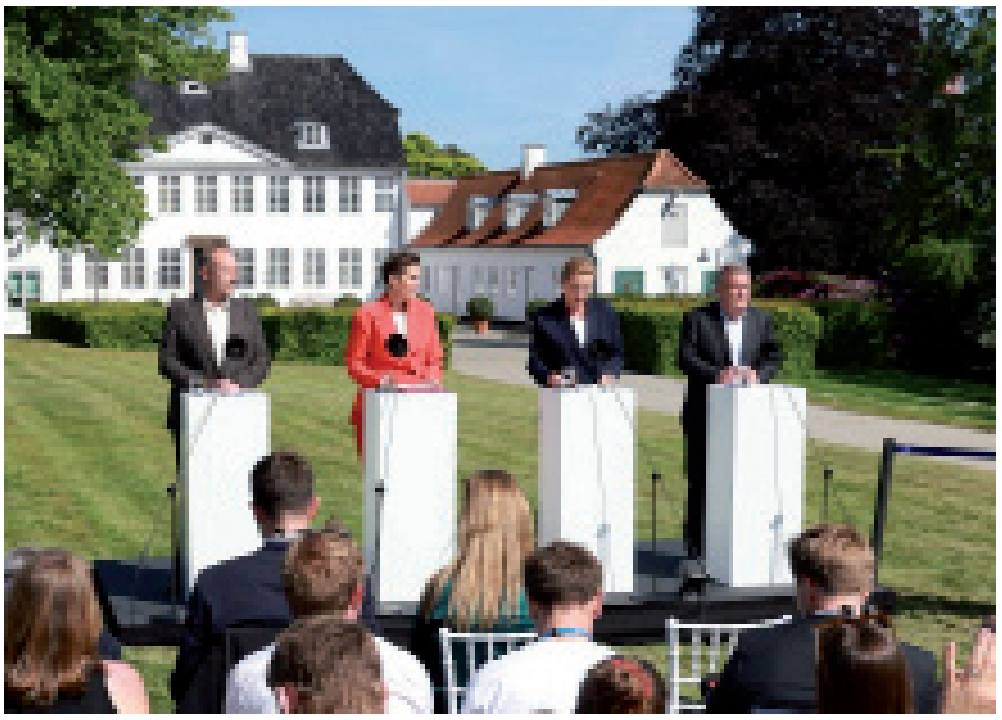

Den nye regering havde vejret med sig, da regeringsgrundlaget blev præsenteret for pressen af Radikal Venstre, SF, Socialdemokratiet og Moderaterne. Pressefoto

Kirkeministeriet nedlægges og kristendommen er forsvundet fra regeringsgrundlaget

Af Simon Thidemann

Når man kigger på det nye regeringsgrundlag og lytter til interviews med de nye ministre, er det en blandet følelse, man bliver efterladt med, hvis man er optaget af kirke og kristendom og af Danmark som et kristent land.

På den ene side nævnes der i regeringsgrundlaget ikke noget som helst om kirke, tro og kristendom overhovedet. På den anden side har statsministeren meget tydeligt efterfølgende gjort det klart, at Danmark er et kristent land, og at den evangelisk-lutherske folkekirke har særstatus i landet.

Og med udvælgelsen af den nye kirkeminister har Danmark fået en åbenlyst personligt troende kirkeminister. Hvilket bestemt heller ikke altid har været tilfældet.

Men: I det tidligere regeringsgrundlag stod der: "Danmark er et kristent land og den danske evangelisk-lutherske kirke indtager en særstatus som folkekirke. Denne særstatus vil regeringen bevare."

Formuleringen stammede fra regeringsgrundlaget for Lars Løkke Rasmussens Venstre-regering fra 2015. I forståelsespapiret bag Mette Frederiksens socialdemokratiske regering fra 2019 var kirke og kristendom ikke nævnt. I 2022-versionen var formuleringen til gengæld tilbage igen.

I det nuværende 77 sider lange regeringsgrundlag nævnes kristendom, kirke, tro, ånd eller andre ord i den kategori ikke én eneste gang. Det samme gælder for ord knyttet til islam. Til gengæld er andre værdipolitiske emner nævnt flere gange som fx lgbt+ og aktiv dødshjælp, hvorom der står, at man fortsat vil "arbejde videre med spørgsmålet om mulighed for aktiv dødshjælp i Danmark".

Historisk set er det ikke usædvanligt, at det ikke fremgår af et regeringsgrundlag, at Danmark er et kristent land. Som Peter Lodberg, der er professor emeritus i teologi, har sagt til Kristeligt Dagblad, så er "vi tilbage ved normalen, for det politiske niveau plejer ikke at beskrive Danmark som et kristent land".

Alligevel er det værd at bemærke, at det er udeladt, når det nu netop har været med i de to foregående regeringsgrundlag. Og når Kirkeministeriet så for øvrigt i samme omgang nedlægges som selvstændigt ministerium for første gang siden 1916 og nu lægges ind under Sundhedsministeriet, så kan man ikke fortænke, hvis mange kirkeligt interesserede kigger lidt bekymret på udviklingen.

Den nye kirkeminister, Ida Auken (S), har da heller ikke i skrivende stund været i stand til forklare, hvorfor det ikke længere fremgår af regeringsgrundlaget, at Danmark er et kristent land. Hun fremhæver, at et regeringsgrundlag ikke er en bibel, hvori alt står. "Der er mange ting, der ikke er nævnt, som stadig fortsætter," som hun sagde i podcasten 'Borgerlig tabloid' med Joachim B. Olsen. Hun hæfter sig desuden ved, at da Mette Frederiksen kontaktede hende for at spørge, om hun ville være kirkeminister, sagde Mette Frederiksen, at det var vigtigt for hende, at en kirkeminister selv er kristen.

I et opslag på Facebook har Mette Frederiksen - formentlig for at imødekomme kritikken - skrevet: "Vi er et kristent land, og den evangelisk-lutherske kirke indtager selvfølgelig fortsat sin særstatus. Man kan frit dyrke andre religioner. Selvfølgelig aldrig på en måde, hvor det skader andre. Men vores folkekirke er noget særligt."

Men hvis kristendommen er så vigtig, og med tanke på statsministerens fokus på åndelig oprustning i løbet af det seneste år, hvorfor er kristendommen så udeladt fra regeringsgrundlaget? Ida Auken kender ikke svaret og kommer heller ikke med et bud.

Hvad der præcis er foregået i forhandlingslokalet, kan selvfølgelig kun de tilstedeværende vide, men der kan ikke herske megen tvivl om, at udeladelsen er en konsekvens af, at regeringen bygger på et parlamentarisk grundlag, der ikke ønsker en særlig tydelig kristen særstatus her i landet. Hvis regeringsdannelsen havde peget mod højre i stedet for mod venstre, så havde det med al sandsynlighed stadig fremgået af regeringsgrundlaget.

På den anden side står som sagt en personligt troende kirkeminister og en statsminister, der formulerer sig meget tydeligt om kristendommens position i Danmark. Så måske skal kirkefolket ikke nødvendigvis male fanden på væggen i alt for stærke pangfarver, men i stedet reducere bekymringen til et mindre NB i erkendelse af, at den slags skifter i takt med de forskellige partiers indflydelse.

Og nåh ja, så er det selvfølgelig skrevet ind i det nye regeringsgrundlag, at Store Bededag skal genindføres, men det handler helt åbenlyst mere om arbejdsmarked og fridage, end det handler om kirke og helligdage. Eksempelvis står der i regeringsgrundlaget, at genindførelsen af Store Bededag først vil ske fra 2030 og kun på betingelse af, at der i mellemtiden er skabt en stigning i beskæftigelsen svarende til den, som afskaffelsen af Store Bededag medførte.

Et foredrag om Israel og Mellemøsten i Citykirken i Aarhus foregik under politibeskyttelse og med afbrydelser fra demonstranter. Foto: Facebook

Foredrag i Citykirken afbrudt af demonstranter

Af Simon Thidemann

Journalisten Jotam Confino, der de seneste år har gjort sig bemærket ved at være i åbenlys opposition til flere danske mediers dækning af krigen mellem Israel og Hamas efter den 7. oktober 2023 og i åben strid på særligt de sociale medier med fortalere og politikere, der deltager aktivt i den propalæstinensiske bevægelse, skulle søndag holde et foredrag i Citykirken i Aarhus om den aktuelle situation i Mellemøsten.

Foredraget, der blev arrangeret af organisationerne Dansk Israelsk Forening, Ordet og Israel og Nordjyske venner af Israel, var på forhånd blevet forsøgt aflyst af en unavngiven gruppe. Gruppen havde på de sociale medier lavet en kampagne med det formål at få foredraget aflyst. Med en direkte henvendelse til Citykirken krævede de arrangementet aflyst og krævede desuden, at Billetto stoppede billetsalget. Derudover blev alle opfordret til at skrive og ringe til Citykirken og Billetto med krav om aflysning af arrangementet, og hvis det ikke kunne lade sig gøre, så opfordrede de folk til at demonstrere foran kirken, mens foredraget blev afviklet.

Foredraget med Jotam Confino blev ikke aflyst. Til gengæld var der udsolgt. Udenfor ved vejen, og dermed et stykke væk fra kirken, stod 20 demonstranter i stilhed for at markere deres sorg over døde babyer i Gaza.

Indenfor blev foredraget afbrudt to gange, da i alt fire aktivister relativt udramatisk afbrød foredraget og efterfølgende hurtigt blev vist ud af salen.

En enkelt hændelse udenfor, hvor der blev affyret et bomberør, skabte for en kort tid lidt utryghed inde i kirken. Bomberøret blev affyret med retning mod de politifolk, som var talstærkt til stede udenfor kirken. Ingen blev ramt, og det var ikke muligt at finde frem til gerningsmanden, oplyser Østjyllands Politi.

Derudover blev en enkelt mand, der stod udenfor, anholdt, da en betjent overhørte, at han opfordrede nogle drenge til at lave ballade foran kirken.

Alt i alt relativt udramatisk, hvis man sammenligner med den megen omtale, arrangementet havde fået op til afholdelsen - men dog væsentligt mere dramatisk end de fleste foredragsaftener i dette land.

To gange blev foredraget med Jotam Confino afbrudt af demonstranter med et banner. Foto: Screenshot fra Jotam Confinos Facebook

LEDERARTIKEL

Det smukkeste aftryk

Det smukkeste aftryk, vi kan sætte i verden, er i andre mennesker. Et aftryk i et andet menneske kan sætte frugter gennem et helt liv. Velsignelser og forbandelser går som bekendt i arv, og det kan aftryk også gøre. Det kan sætte aftryk længe efter, det er sat.

Mange mennesker er drevet af et ønske om at sætte et aftryk her i verden. Det kan være politisk, eller ved store donationer, store byggeprojekter, kunst, sportsresultater, opkøb af naturarealer osv., men det stærkeste aftryk, du kan sætte, er i et andet menneske. Og det koster ikke noget.

Min far var præst igennem mange år. Som præst har du det privilegie, at du møder mennesker i afgørende livssituationer.

I forbindelse med min fars død og i tiden op til, har jeg slet ikke tal på, hvor mange mennesker, der har delt en historie med mig om, hvordan min far har sat aftryk i deres liv. Det gør mig utroligt glad hver gang, både fordi der er noget rart i at høre gode ting om sin far, men også bare fordi det er rart at høre om, hvad vi som mennesker kan betyde for hinanden, hvordan det, vi gør, kan sætte afgørende aftryk i andres liv, og hvordan det kan få betydning langt hen i deres liv – og af og til også i deres nærmestes liv.

At sætte aftryk i andre menneskers liv har ovenikøbet den positive dobbelthed i sig, at det både gør en forskel i andre menneskers liv og samtidig tilgodeser mit eget egos behov for at blive husket.

Tænk på, hvilken forskel det kan gøre i flere generationer at sætte et positivt aftryk i et andet menneskes liv.

Det giver os hver dag en mulighed for at gøre noget vigtigt. Uanset hvor i livet vi befinder os. Selv som syg, kan vi sætte aftryk i andres liv. Både den, der modtager pleje, og den, der giver pleje, kan sætte positive aftryk i den andens liv.

I virkeligheden hænger det tæt sammen med at have et tjenende sind. At jeg ikke kun stræber efter min egen succes, efter materiel succes, men at jeg stræber efter at sætte positive aftryk i andre menneskers liv. Hvis du søger mening i livet, så værsgo, her er noget mening, som alle har råd til.

Hvis dit aftryk så ovenikøbet har en åndelig karakter, så sætter det ikke bare aftryk her i livet, men helt ind i evigheden – og så kan det vist ikke blive ret meget større.

I øvrigt er det vel lige før, at dem, der gør den største forskel her i livet, er dem, der har brug for andres hjælp. På den måde giver man nemlig andre mulighed for at opleve velsignelsen ved at gøre noget godt for andre.

Verdenshistorien er fuld af store personligheder, der har sat store aftryk – men for de fleste af os bliver det aldrig aktuelt. Vi kan i stedet med fred i sindet stile efter blot af sætte aftryk lige der, hvor vi er. Det er super værdifuldt, og verden er afhængig af dig og mig og vores gode aftryk.

Vi kan selvfølgelig også sætte negative aftryk i andre menneskers liv, men det giver vist sig selv, at det ikke er værd at stræbe efter.

Simon Thidemann
Ansvarshavende redaktør

UGENS PRÆDIKEN

Af Marianne Karlsmose,
Landsleder i Foreningen Agape

Sund Jesus-efterfølgelse

Familien har en stærk rolle i Bibelen. Helt fra begyndelse fik Adam givet Eva af Gud, fordi det ikke var godt for ham at være alene. Vi opmuntres til at tage vare på vores familie og husstand. Jesus tog sig også selv af sin familie – i særlig grad tager han sig af sin mor og sørger for, at hun også bliver taget hånd om efter korsfæstelsen.

Set i det lys er vers 25 og 26 provokerende. Kan vi virkelig kun være Jesu disciple, hvis vi hader vores far og mor, ægtefælle og børn – ja vores eget liv?

Det er udfordrende læsning, for vores familie betyder meget for os. At få børn og børnebørn er en stor gave og opgave, så hvad mener Jesus med det, som han siger her? Det er vigtigt, at vi ser versene i sammenhæng med det, som Bibelen i øvrigt siger om familien. Disse vers ophæver ikke, hvad Bibelen siger om vigtigheden af at passe på vores familien, men det skal være i det rette perspektiv. Prioriteringen skal være klar.

Det er provokerende at læse, at vi skal "hade vores familie". Men det betyder, at Jesus vil være på førstepladsen i vores liv som vores Herre og Frelser. Illustration: Bigstock

Jesus på førstepladsen

Jesus vil være på førstepladsen som vores Herre og frelser. Versene handler om at stå til rådighed for ham, når han kalder os til at tjene. Det handler om at vende blikket væk fra os selv og hen på ham. Vi skal åbne vores hjerter for, hvad Gud vil sige midt i en hverdag, der så let kan fyldes med støj og praktiske gøremål.

Vi formanes i disse vers til at huske på, hvad der er det vigtigste i vores liv. Det vigtigste kan så nemt blive skubbet til side for det, der umiddelbart ser ud til at haste mest eller med overspringshandlinger/tidsfordriv, som slugte vores tid og opmærksomhed. Teksten minder os om, at Guds planer for vores liv kan komme på tværs af, hvad vi selv har tænkt, eller hvad der var behageligt.

I vers 34 står der, at vi som kristne skal være salt i denne verden. Det er ikke behageligt at få salt i et sår. Men samtidig er salt med til at give smag og kraft. Mad uden salt er kraftesløs. Vi er kaldet til at gå ud med evangeliet – det gode budskab – i denne verden. Vi er kaldet til at tale sandt om Gud, om livet og verden. Det er fristende at søge det, der ser godt ud – det, som giver mange likes og meget anerkendelse. Men vi må med teksten i hånden hver især spørge os selv – hvad vil Gud med mit liv? Det kan godt være det, der ikke ser flot og succesfuldt ud. Lad os huske på salme 73 vers 28: At leve Gud nær er min lykke.

I Agape har vi et stort fokus på sunde kristne fællesskaber, hvor vi som mennesker ikke kommer til at stå i vejen, for at mennesker møder Jesus, men hvor vi netop viser vej til ham. I Agape møder vi mange mennesker, der har oplevet svigt og ukærlig fordømmelse fra andre kristne. Magtmennesker, som tog Gud til indtægt for noget, der i i virkeligheden var menneskeskabt. Det er ikke den rette måde at være salt på.

Bibelteksten minder os om, at vi skal søge Gud først. At vi skal være sandheden tro, men samtidig er det også vigtigt at se teksten i en bibelsk sammenhæng, så vi husker at være sandheden tro i kærlighed. Størst af alt er kærligheden – det nådefulde blik.

Sund efterfølgelse starter og slutter med Jesus. Hvad vil Jesus gøre? Jesus havde også brug for at trække sig tilbage og give plads til bøn, stilhed, eftertanke og hvile. Jesus gav sit liv for os. Vi giver vores liv til Jesus – ikke for at præstere os til frelsen, men som en konsekvens af frelsen.

Jeg vil slutte med 2. vers af salmen Herre, jeg vil gerne tjene. Må det være vores bøn og ledesnor i efterfølgelsen.

Led mig, Frelser, ved din nåde,
også når jeg selv vil råde
og vil gå min egen vej;
sæt mig, hvor jeg bedst kan gavne,
o, men lad mig aldrig savne
vished, at jeg tjener dig!

Prædikentekst: Luk. 14, 25-35

Hvad koster det at være Jesu discipel?

"Store skarer fulgtes med Jesus, og han vendte sig om og sagde til dem: »Hvis nogen kommer til mig og ikke hader sin far og mor, hustru og børn, brødre og søstre, ja, sit eget liv, kan han ikke være min discipel.

Den, der ikke bærer sit kors og går i mit spor, kan ikke være min discipel. Hvis en af jer vil bygge et tårn, sætter han sig så ikke først ned og beregner udgifterne for at se, om han har råd til at gøre det færdigt? – for at man ikke skal se ham lægge en sokkel uden at kunne fuldføre det, så alle giver sig til at håne ham og siger: Den mand begyndte at bygge, men kunne ikke fuldføre det!

Eller hvilken konge vil drage i krig mod en anden konge uden først at have sat sig ned for at overveje, om han med ti tusind mand er stærk nok til at møde ham, der kommer imod ham med tyve tusind? Hvis ikke, sender han udsendinge for at forhøre sig om fredsbetingelserne, mens den anden endnu er langt borte.

Sådan kan ingen af jer være min discipel uden at give afkald på alt sit eget. Salt er en god ting; men hvis selv saltet mister sin kraft, hvordan skal det da blive salt igen? Det duer hverken til jord eller gødning; man smider det væk. Den, der har ører at høre med, skal høre!«

Bibelteksten bringes med tilladelse fra Det Danske Bibelselskab og er fra den autoriserede oversættelse af Bibelen fra 1992. © Det Danske Bibelselskab 1992.

Af Jesper Oehlenschläger,
sognepræst i Hillerød kirke

Dåben til debat

Konfirmationstiden er over os. I folkekirken samles unge til konfirmation, mens man i mange frikirker markerer overgangen med ungdomsvelsignelse. Men konfirmationen er som bekendt knyttet til dåben. Den er en bekræftelse af dåben. Derfor bliver spørgsmålet om dåben ved med at melde sig: Hvad er dåben egentlig? Hvad betyder den? Og hvem er det, der handler i den?

"Dåben er en invitation til tro, til efterfølgelse og til et liv med Kristus. Dåben er ikke afslutningen på en rejse, men begyndelsen på den," skriver kronikøren. Billedet er et skærmprint fra Åbenkirke København, som pinsedag, den 24. maj 2026, deltog i den verdensomspændende kampagne 'Baptize the World'.

Man kunne spørge, om det overhovedet er værd endnu engang at trække denne gamle kirkelige cirkushest ind i manegen. Hvorfor gøre dåben til debat endnu en gang, når kirkerne alligevel ikke bliver enige? Og så i en fælleskirkelig ugeavis som denne!

Netop derfor.

For det, vi er uenige om på tværs af kirkeretninger, er ofte det, vi er nødt til at blive ved med at tale sammen om. Ikke for nødvendigvis at ende i fuld enighed, men fordi samtalen kan gøre os klogere på hinanden – og måske også på os selv. Den kristne kirke har aldrig været båret af total ensartethed, men af et fælles forsøg på at forstå og leve evangeliet.

I de senere år er dåben igen blevet et aktuelt emne. Ikke mindst i lyset af Casper Christensens (gen)dåb og den efterfølgende debat om voksendåb og gendåb. Samtidig arbejder Folkekirkens dåbskommission med overvejelser om et muligt nyt dåbsritual. Det gør spørgsmålet endnu mere presserende: Hvad er det egentlig, dåben er?

Dåben som proklamation

Jeg hørte for nylig ved en barnedåb, at dåben først og fremmest er det sted, hvor man siger højt det, som hele tiden har været sandt: At alle børn er Guds børn. Der ligger noget smukt og vigtigt i den formulering. Dåben synliggør uden tvivl Guds kærlighed til alle skabninger. Den forkynder, at mennesket er villet og elsket af Gud. Som ved Jesu dåb lyder ordene også over vores liv: "Du er min elskede søn, du er min elskede datter."

På den måde er dåben en proklamation. Et evangelium, der siges højt.

Men spørgsmålet melder sig hurtigt: Hvis dåben blot er en offentlig bekendtgørelse af noget, der allerede er tilfældet, hvad er dåben så egentlig mere end det? Bliver den alene et symbolsk ritual, der fortæller noget om en virkelighed, som allerede eksisterer uafhængigt af dåben?

Jeg tror, dåben er mere end blot en offentlig markering. Dåben er ikke mindre end en proklamation – men heller ikke kun det. Den er også en indgang til et nyt liv med Kristus.

Dåben som adoption

Dåben er ikke blot en erklæring; den er også en handling. I dåben bliver mennesket ikke alene fortalt, at det er elsket – det bliver taget imod. Indlemmet. Adopteret ind i Guds familie.

Det betyder, at dåben rummer et før og et efter. Ikke fordi mennesket før dåben er værdiløst eller uden betydning for Gud, men fordi dåben markerer en ny relation og en ny identitet. I dåben gives mennesket del i Kristi liv.

Netop denne dimension kan virke vanskelig i en tid, hvor vi helst undgår alt, der kan lyde ekskluderende. Vi bryder os ikke om forestillinger om "inde" og "ude". Men hvis vi helt mister forståelsen af, at dåben faktisk gør noget, så tømmes den også for meget af sin bibelske dybde og kraft.

For det afgørende spørgsmål i dåbsforståelsen er i virkeligheden: Hvem er det, der handler i dåben? Er dåben først og fremmest menneskets handling – eller Guds?

Når man læser Det Nye Testamente, særligt Romerbrevet kapitel 6, er det svært at komme udenom, at dåben beskrives som mere end et symbol. Paulus taler om dåben som en begravelse og en opstandelse med Kristus. Noget sker. Gud, der handler.

Her har den lutherske tradition efter min mening fat i noget afgørende: Dåben handler først og fremmest om, hvad Gud gør. Ikke om styrken i vores tro eller dybden i vores følelser, men om Guds løfte og Guds handling.

Når dåben bliver magisk

Men netop her opstår også en fare.

For i forsøget på at understrege, at det er Gud, der handler i dåben, kan man ende med at gøre mennesket passivt på en måde, som Bibelen ikke gør. Dåben kan næsten få karakter af en slags åndelig garantiordning: Er man først døbt, så er den hellige grav velforvaret.

"Det er stadig Gud, der tager initiativet. Det er stadig nåden, der kommer først. Men troen er samtidig en levende tilegnelse af det, Gud giver. Dåben er ikke magi. Den er relation."

Der kan opstå en form for dåbsmystik, hvor dåben løsriver sig fra tro, efterfølgelse og levet kristenliv. Som om dåben er endestation frem for begyndelse.

Når dåben alene kommer til at handle om, hvad Gud har gjort engang, og ikke om det liv, mennesket kaldes til at leve i dag, så mister man noget vigtigt. For frelse fremstilles i evangelierne altid som et møde mellem Guds handling og menneskets modtagelse. Hvad Gud og mennesker vil.

Det er stadig Gud, der tager initiativet. Det er stadig nåden, der kommer først. Men troen er samtidig en levende tilegnelse af det, Gud giver. Dåben er ikke magi. Den er relation.

Dåben som invitation

Derfor er dåben også en invitation.

En invitation til tro, til efterfølgelse og til et liv med Kristus. Dåben er ikke afslutningen på en rejse, men begyndelsen på den.

Her har mange frikirker efter min mening fat i noget vigtigt med deres betoning af troens betydning i forbindelse med dåben. Når man praktiserer troendes dåb, understreger man netop sammenhængen mellem tro og dåb. Dåben bliver et personligt ja til Kristus.

Det perspektiv må folkekirken lytte til.

Samtidig rejser troendes dåb også sine egne spørgsmål. Hvornår tror man "nok"? Hvornår er man moden nok? Hvornår er man discipel nok til at blive døbt? Risikoen kan blive, at dåben indirekte kommer til at afhænge af menneskets åndelige niveau eller erfaring.

Ingen tradition uden udfordringer

Når mennesker vælger at lade sig døbe igen, oplever jeg ofte, at det udspringer af et legitimt behov for at bekende troen personligt og offentligt. Mange længes efter et sted at sige: "Jeg ønsker at høre Kristus til."

Her mangler vi måske i folkekirken stærkere ritualer og rammer for voksnes trosbekendelse. Noget, der minder om en "voksenkonfirmation", hvor mennesker aktivt kan bekræfte den tro, de ønsker at leve i.

Samtidig kunne man også stille det ærlige spørgsmål til dem, der praktiserer gendåb: Er det virkelig nødvendigt at blive døbt igen? Hvis Gud én gang har givet sit løfte, ophører det så med at gælde, blot fordi mennesket i en periode har levet langt fra det?

Er Guds trofasthed afhængig af vores?

Kan vi berige hinanden?

Der kommer næppe fuld enighed om dåben i den kristne kirke. Det har der aldrig været, og det kommer der sandsynligvis heller aldrig.

Men kirkens enhed afhænger heller ikke af total enighed. Den afhænger af, om vi med åbne øjne kan leve med og anerkende, at andre kristne traditioner ser anderledes på tingene, end vi selv gør. Det, der for alvor belaster kirkens enhed, er ikke forskellig praksis, men når vi gensidigt underkender hinandens tro og erfaringer og teologi.

Måske kunne folkekirken lære noget af frikirkernes vægt på personlig tro og efterfølgelse. Og måske kunne frikirker lære noget af folkekirkens stærke understregning af, at nåden kommer før vores beslutninger og præstationer.

Hvis vi tør lytte til hinanden i stedet for blot at forsvare os mod hinanden, kan dåbsdebatten måske blive mere end endnu et kirkeligt slagsmål. Den kan blive en anledning til at genopdage dåbens dybde, rigdom og alvor.

For dåben handler i sidste ende ikke først og fremmest om kirkepolitik eller kirkelige fronter. Den handler om menneskets forhold til Gud. Om nåde. Om tilhørsforhold. Om død og opstandelse. Om invitationen til et liv med Kristus.

Serie: "Mirakler i hverdagen"

"Gud skubbede mig ud i noget nyt og viste samtidig sin radikale omsorg"

Karen Harvey har flere gange oplevet Guds hjælpende skub ud i det nye og ukendte, hvor han samtidig har vist sin omsorg. Hun har fået håndgribelige svar på sine bønner og oplevet Guds mirakuløse forsørgelse i flere situationer.

"Gud er med, når han kalder. Han sørger for dem, som han har kaldet," siger Karen Harvey. Privatfoto

Af Lisbeth Møller Morell

Karen Harvey boede som ung i Odense, hvor hun uddannede sig som pædagog. Samtidig var hun i tjeneste i Odense Bykirke.

Da hun var i slutningen af tyverne, begyndte Gud at røre ved noget nyt i hende. Det var, som om Gud ville have hende til at tage på bibelskole igen.

"Måske er det min opdragelse, måske var det noget andet, som gjorde, at jeg umiddelbart tænkte, at det da ikke var min tur til at tage på bibelskole - det havde jeg været ti år tidligere. Jeg tænkte, at det var en andens tur til at få sådan en god oplevelse. Men tanken var vedholdende og tilbagevendende. Derfor sagde jeg til Gud: Hvis denne tanke virkelig er fra dig far, så beder jeg om 50.000 kr i min postkasse."

Karen kan ikke huske, at hun fortalte nogen om sin bøn. Tre måneder senere lå der en check på 50.000 kroner i hendes postkasse.

"For mig var det et kæmpe mirakel, som gjorde, at tankerne om, hvilken bibelskole jeg skulle på, blev relevante. Jeg tog mig god tid til overvejelserne. Mens jeg tænkte over det, var der en af mine venner, som kæmpede financielt. Jeg oplevede, at jeg skulle give en portion af de 50.000 kr. til vennen. Det var Guds penge, og jeg bad ham sørge for resten af beløbet til bibelskolen, hvis han stadig ønskede, at jeg skulle tage afsted."

Ingen vidste, at Karen havde givet 20.000 kr. væk, men i samme uge modtog hun et opkald. Det var hendes mor, som fortalte, at de som forældre gerne ville give hende en gave på 10.000 kr.

Højskoleophold ændrede Karens liv

Med 40.000 kroner havde Karen nok til et højskoleophold. Hun tog på Acts Academy i Kolding, en kristen højskole, der er grundlagt af Apostolsk Kirke. Karen var elev på højskolen i to år, inden hun blev lærerassistent på skolens rådgivningslinje. Mens Karen var der, mødte hun Neil, som hun i dag er gift med.

Neil er fra Wales. Han fik i forlængelse af bibelskoleopholdet tilbudt en stilling som præsteaspirant i en walisisk kirke. Det betød, at Karen blev skubbet ud i noget nyt. Et langdistanceforhold med stor sandsynlighed for, at parret, efter at være blevet gift, ville bosætte sig i Wales. Sådan blev det.

"For mig var det at flytte til et andet land og en anden kultur ret angstprovokerende. Men Gud havde omsorg for mig og kendte min frygt for forandringen og for skiftet. Noget af det, som fyldte en del for mig, var, hvor vi skulle bo."

Et par måneder før brylluppet fik Neil en drøm, hvor han så ansigtet på en præst i Wales, som han kendte. Han forstod ikke umiddelbart, hvad drømmen betød, men han delte alligevel drømmen med Karen.

Senere samme dag var han på besøg hos nogle venner. Pludselig ringede det på døren og ind kom den præst, som Neil havde drømt om. Da præsten så Neil sagde han: "Jeg skulle egentlig have haft fat i dig, for jeg vil gerne snakke med dig om noget. Vi har hørt, at du snart skal giftes, og vi har tænkt på, om du og Karen vil leje vores hus til en rigtig god pris. Vi skal rejse ud som missionærer."

Neil tog med præsten hjem og optog en video i huset, så Karen kunne se, hvordan det så ud. Det var et hus med tre værelser og en have.

"Det gav mig rigtig meget ro i maven, at vi allerede et par måneder før skiftet vidste, hvor vi skulle bo. Det var så dejligt, at Gud på den måde viste sin omsorg for mig."

Træning i ledelse

Parret var i Wales og arbejdede der i 9,5 år. Karen arbejdede i kirken og havde en fuldtidsstilling som pædagog i en vuggestue. Selvom det var mange timer, fungerede hun godt i det.

"Jobbet i vuggestuen var meget lærerigt og udfordrede mine principper. Især fordi den pædagogiske praksis adskilte sig radikalt fra den, som jeg kendte fra Danmark. I Danmark er vi meget demokratiske i tilgangen og mener, at børnene lærer gennem leg. I Wales arbejdede vi med læringsmål - også for børn i et til to-årsalderen."

Et af de steder, hvor Karen arbejdede, havde hun en kvindelig leder, hvis ledelsesstil bedst kan beskrives som truende.

"Det ville aldrig være gået i Danmark. Vi blev bange for hende, hver gang hun kom ind i rummet. Jeg var heldigvis ansat i den institution, hvor hun ikke var daglig leder, men kun overordnet leder. Hun kom på besøg hos os nogle gange. Hendes princip overfor både børn og voksne var kæft, trit og retning."

Midt i det var der strukturelle og ledelsesmæssige omlægninger i institutionen. I den forbindelse blev Karen spurgt, om hun ville lede en af stuerne.

"Selvom jeg takkede klart nej til det på grund af arbejdsmiljøet, blev jeg spurgt flere gange. Alligevel endte jeg med at få lederrollen, fordi der opstod en krise med den leder, som var der. Så jeg havde ikke noget valg."

Karen oplevede det, som om Gud skubbede hende ind i ledelse. En dag på arbejdet som et lyn fra en klar himmel sagde Gud til hende: "Karen, jeg træner dig til lederskab."

"Det var rart med den forsikring fra Gud. Rent praktisk oplevede jeg Guds velsignelse, mens jeg var leder. Jeg var vellidt, og vi oplevede at lykkes som team i det, vi satte os for."

Et nyt skub og skift til London

Nogen tid efter oplevede Neil og Karen, at Gud ville lede dem ind i noget nyt. De tog til en konference, hvor Karen under lovsang fik en fornemmelse i sin mave. Det føltes som en vaskemaskine, som om Gud var i gang med at forandre noget - som et stærkt kald til at bryde op og sige ja til noget nyt.

Samtidig fik hun et syn for sit indre, hvor hun så Jesus stå på vandet og hun så, at Jesus trak i hendes ankler for at få hende ud at gå på vandet. Hun så, at hun holdt krampagtigt fast i kanten af en robåd. Sammen med det pudsige syn, hørte hun spørgsmålet: "Vil du sige ja?"

Først, da Karen bekræftede sit ja overfor Gud til det nye, oplevede hun igen fred i sit indre.

"Vi afrundede arbejdet i den kirkeplanting, som vi var i gang med og flyttede halvandet år senere til London."

En morgen nogen tid før flytningen, mens Karen holdt andagt, hørte hun krystalklart i sit indre en linje fra en sang, hun kendte: 'It is a new dawn, it's a new day, it is a new life and I am feeling good'.

"Disse ord gjorde, at jeg vidste, at der kom til at ske noget helt nyt i vores liv. Det var så spændende."

Neil og Karen solgte deres hus og boede i første omgang i en lille etværelses lejlighed. Det var så dyrt at bo i London, så selvom de begge havde jobs, brugte de af opsparingen. Da pengene var ved at slippe op, bad de til Gud om hans fortsatte forsørgelse. De fortalte kun Gud - ingen i England - om deres økonomiske situation.

Indenfor den samme uge blev Neil kontaktet af en kvinde fra kirken, som sagde: "Jeg har haft jer på mit hjerte i noget tid. Jeg vil tilbyde jer en lejlighed i min ejendom."

"Vi kunne bo der gratis, fortalte kvinden, hvilket vi sagde nej tak til. Vi syntes, at det var for stor en gave. Senere talte vi om, at det måske var Guds bønnesvar."

Dagen efter bad parret til Gud og sagde: "Hvis det er et bønnesvar fra dig, så lad tilbuddet komme til os igen." I løbet af en time fik Neil en mail, hvor kvinden skrev, at hun altså virkelig troede, at tilbuddet var fra Gud, så hun håbede sådan, de ville sige ja tak.

"Fordi tilbuddet kom til os for anden gang, var det lettere at sige ja tak til det. Området, som boligen lå i, var det næstdyreste postnummer i England, så vi boede blandt de rige. Vi boede gratis i tre et halvt år, indtil vi valgte at flytte. Mens vi boede der, havde kvinden også stillet en lille smartbil til vores rådighed."

Du skal give din bil væk

Da parrets egen bil brændte sammen, tog de den lille tosædede smartbil i kirke. Da de ankom, blev de grinet ad. Der var nogle, som synes, at det så ret komisk ud, at Neil, som er robust bygget, kom ud af den meget lille bil.

"Vi fortalte dem, som stod i døren, at vores bil var brændt sammen. En af mændenes ansigtsudtryk stivnede lidt. Efter gudstjenesten ringede han til Neil og sagde: "For et par måneder siden talte Gud til mig og sagde: Du kommer til at skulle give denne bil væk, så hold øje med, hvem det er, du skal give den til. Jeg vil gerne give bilen til jer."

"Det er faktisk bil nummer tre, som vi har fået foræret," siger Karen og fortsætter:

"Gud er med, når han kalder. Han sørger for dem, som han har kaldet. Selvom der stadig er op- og nedture, kan visheden om Guds forsørgelse være en opmuntring og et skub ud i det, som Gud vil," slutter Karen med et varmt smil.

Visioner fra Gud bragte kristendommen til Danmark

Af Iben Thranholm

En ny dansk oversættelse fra latin af 'Ansgars liv – den første fortælling om Nordens apostel' kaster nyt lys over Ansgar, der bragte kristendommen til Danmark. For måske handlede missionen ikke først og fremmest om politik og magt – men om visioner, kald og Guds ledelse.

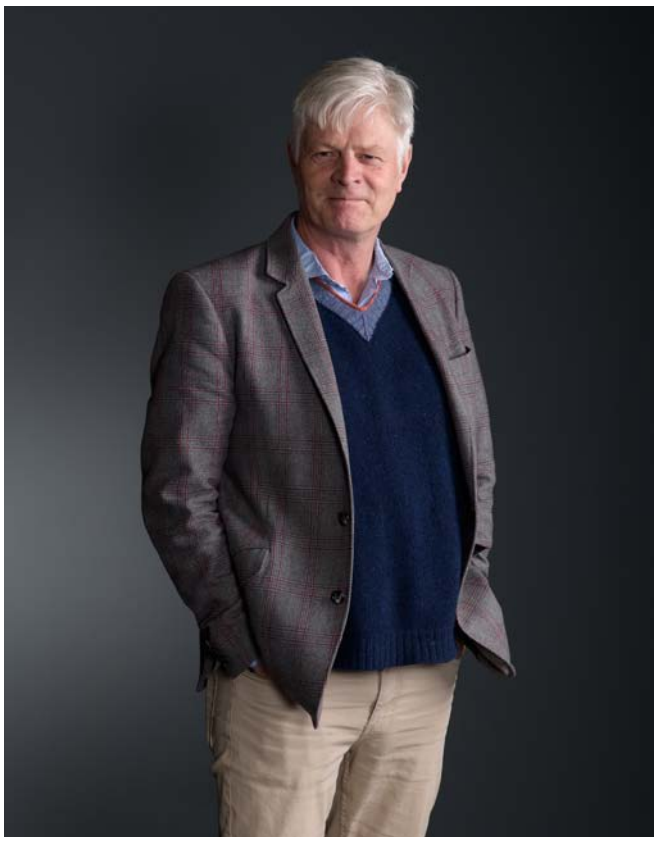

Torben Bramming har tidligere skrevet om Ansgars liv, blandt andet i bogen Da vikingerne mødte korset. Foto: Bibelselskabet

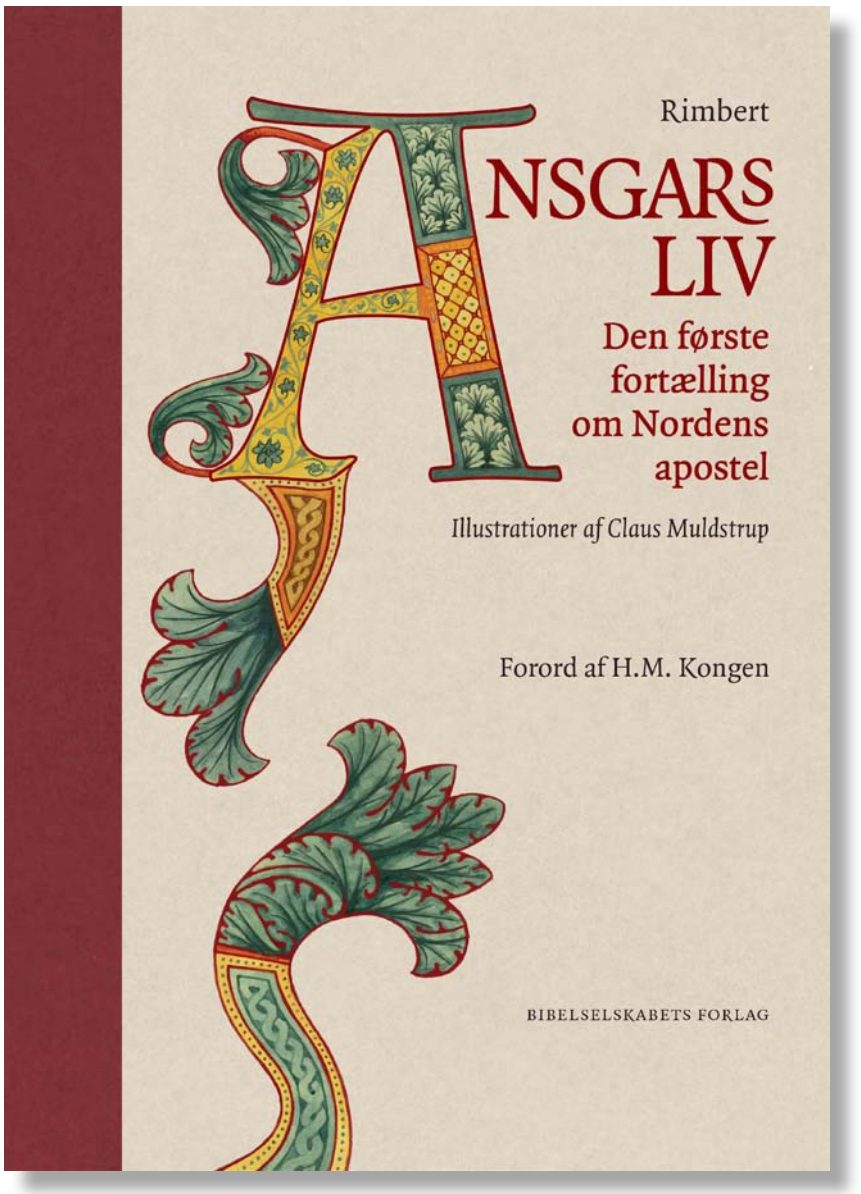

Den nye bog, som Torben Bramming nu har oversat, er skrevet af Ansgars nære medarbejder, munken Rimbert (ca. 830-888). Foto: Bibelselskabet

Bogen er skrevet af munken Rimbert (ca. 830-888), der var Ansgars nære medarbejder og senere hans efterfølger som ærkebiskop. Kort efter Ansgars død i 865 skrev han beretningen om missionæren, som rejste til Danmark og Sverige for at bringe evangeliet til vikingerne.

Nu er værket udkommet på Bibelselskabets Forlag i en ny dansk oversættelse fra latin ved præsten og kirkehistorikeren Torben Bramming. Udgivelsen har desuden fået forord af Kong Frederik X.

Torben Bramming har tidligere arbejdet indgående med Ansgars liv, blandt andet i bogen 'Da vikingerne mødte korset'. Alligevel var der noget, der først for alvor trådte frem for ham denne gang, da han sad med Rimberts tekst ord for ord.

"Jeg havde jo arbejdet med Ansgar før, men da jeg sad med selve oversættelsen, slog det mig, hvor bærende visionerne er. De er ikke pynt eller fromme sidefortællinger. Det er dem, der driver ham fra den tidligste barndom. Derfor lavede jeg overskrifter til hver vision og gav dem et navn – for at vise, at hans kald kommer ovenfra," siger Torben Bramming.

I den nye udgave er visionerne derfor fremhævet grafisk i bogen. Det skal tydeliggøre, at de udgør den røde tråd i fortællingen om Ansgar.

"Det er forbindelsen med Gud, med helgenerne og med Jomfru Maria, der bærer hele hans virke. Det var noget af det, der virkelig gik op for mig under oversættelsen," siger han.

Visionerne, der formede Ansgar

Allerede som barn oplever Ansgar et syn efter sin mors død. I drømmen ser han hende gå sammen med Jomfru Maria ad en strålende vej. Selv står han fast i mudder og mørke og forsøger desperat at nå frem til dem. Da siger Maria til ham: "Hvis du vil være sammen med os, må du forlade det barnagtige og leve et helligt liv." Da han vågner, er han forandret.

Senere får han den vision, der kommer til at definere resten af hans liv. Han føres ind i et overvældende himmelsk lys, omgivet af hellige skarer og de 24 ældste fra Johannes' Åbenbaring. Her hører han en stemme sige: "Gå bort og vend tilbage til mig, når du er blevet kronet med martyriet."

For Torben Bramming er det afgørende at forstå, at disse visioner ikke bare er symbolik eller middelalderlig fantasi.

"For ham er sådan en vision jo det, der bærer hans virke, når han går til hedningene," siger han. "Den vision med Peter og Johannes Døberen, hvor han står foran Guds trone i det her uigennemtrængelige lys, den har haft enorm betydning for ham. Det er den, der gør, at han er villig til at gå ud til hedningene og risikere sit liv."

Ifølge Torben Bramming er det også derfor, Ansgar bliver udvalgt til missionen mod nord.

"Når de taler om at finde en 'egnet mand', så betyder det ikke bare, at han er organisatorisk dygtig eller politisk anvendelig. Det betyder, at han har sit kald i orden. Det er det afgørende."

Et tegn fra Gud

Arbejdet med oversættelsen kom også til at påvirke Torben Bramming personligt.

I 2024 rejste han til Oxford for i fem uger at arbejde intensivt med oversættelsen. Og netop den dag, hvor han skulle begynde arbejdet, oplevede han noget, som gjorde et stærkt indtryk på ham. Han mødte to kvinder fra Malaysia. Den ene havde tidligere været buddhistisk tempelmedium, men var blevet kristen efter at have set Jesus i tre visioner.

"Hun fortalte, at hun var blevet sendt til England for at bede på steder, hvor kirker var blevet lavet om til moskéer, restauranter og barer," fortæller Torben Bramming. Mødet ramte ham dybt.

"At jeg præcis den dag møder en kvinde, som er blevet sendt til England gennem visioner – ligesom Ansgar blev sendt mod nord – det kunne for mig ikke være tilfældigt." Han oplevede det som et tegn fra Gud.

"For mig blev det en bekræftelse på, at det er sådan, det hænger sammen. At Gud stadig leder mennesker gennem visioner og kald. Det gav mig et nyt og dybere perspektiv på Ansgars tilgang."

Mere end politisk historie

Torben Bramming mener, at moderne mennesker ofte forsøger at forklare historien udelukkende gennem politik og magtforhold. Men mødet med Ansgar har fået ham til at tænke anderledes.

> *"Den vision, hvor han står foran Guds trone i det her uigennemtrængelige lys, den har haft enorm betydning for ham. Det er den, der gør, at han er villig til at gå ud til hedningene og risikere sit liv."*

"Jeg har forladt forestillingen om, at man kan forklare ret meget alene politisk eller gennem årsag og virkning," siger han.

For ham blev arbejdet med Ansgar en påmindelse om, at Gud handler i historien.

"Ansgar ser sig selv som en del af Guds historie. Ikke som én, der skaber sin egen historie," siger han og peger på, at Ansgar bevidst ønskede at ligne apostlene.

"Han var på rejser hele tiden, fordi han ville ligne Paulus. Ikke for at skabe et glansbillede af sig selv, men fordi han havde fået det samme kald."

Da kristendommen forandrede Danmark

Ifølge Torben Bramming kan man heller ikke forstå Danmark uden at forstå, hvad kristendommen førte med sig. Han peger på, at kristendommen forandrede hele synet på mennesket og samfundet.

"Når kristendommen kommer til et land, så sker der noget. Der bliver løskøbt slaver. Der bliver lavet skoler og biblioteker. Der opstår omsorg for fattige og svage. Kristendommen skaber en anden måde at se mennesker på."

Ansgars mission blev begyndelsen på en forvandling af Norden, mener han.

"Kristus bliver set som en stærk Gud. Det ser man også hos hedningene dengang. De mennesker, der blev omvendt, holdt fast ved ham, selv når de blev forfulgt."

Han peger blandt andet på de første kristne i Birka i Sverige, som nægtede at vende tilbage til de gamle guder, selv under pres.

"De havde den her direkte tilknytning til Kristus, og ham ville de ikke forlade."

For Torben Bramming er det vigtigt at forstå, at kristendommen ikke bare ændrede menneskers privatliv, men hele samfundets struktur.

"Når kirken bliver plantet, begynder gudstjenesten langsomt at brede sig ud over landet. Der opstår skoler, fattighuse og omsorg for mennesker, som før bare blev efterladt. Hele idéen om menneskets værdi ændrer sig."

Han mener derfor også, at Ansgars historie udfordrer nutidens forestilling om, at tro blot er en privat sag.

"Ansgar viser jo, at kristendommen altid får konsekvenser for et folk og et samfund. Troen former mennesker, og mennesker former samfund."

Inspiration til kirken

For Torben Bramming er det afgørende, at man forstår Ansgar som mere end en historisk figur. Han ser ham som et menneske, der oplevede sig sendt af Gud.

"Når Ansgar ligner apostlene, så er det jo, fordi han ville ligne apostlene, fordi han var sendt som de."

Det er også derfor, at fortællingen stadig kan tale til kirken i dag, mener han.

"Ansgars historie viser, at man er en del af Guds historie. Det er ikke Gud, der er en del af vores historie."

Han mener, at moderne kristne ofte mangler netop den bevidsthed om kald og omvendelse, som prægede Ansgar.

"Det begynder med omvendelse. Med erkendelsen af, at Kristus er Herre. Det er dér al fornyelse begynder."

Og den fornyelse handler ikke først og fremmest om politik eller kulturkampe, understreger han, men om menneskets forhold til Gud.

"Den eneste begyndelse er, at man er villig til at knæle og bekende sine synder. Det er dér, al virkelig fornyelse begynder - både for mennesker og for samfund."

Ifølge Torben Bramming er det også derfor, at fortællingen om Nordens apostel stadig kan tale ind i en tid præget af usikkerhed og åndelig søgen.

"Når man læser Ansgars liv, mærker man et menneske, som virkelig troede, at Gud handlede. Og som var villig til at følge det kald – uanset hvad det kostede."

Endokrinolog:

Medicinsk behandling af kønsdysfori er farlig for mindreårige

Nyere undersøgelser tyder på, at behandling med pubertetshæmmere og kønshormoner har flere skadelige og varige bivirkninger for børn. Det skriver CNE News.

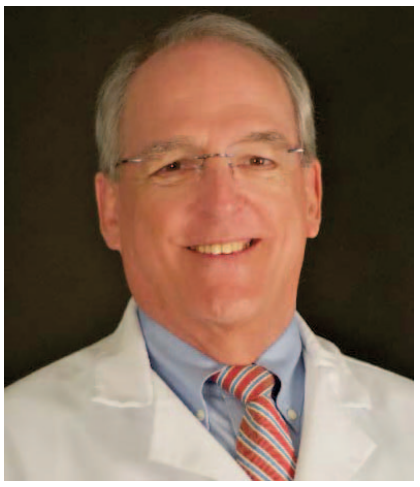

- Det er ikke kun kroppen, der lider under den medicinske overgang hos unge. Også hjernen bliver ramt, forklarer Dr. Quentin Van Meter. Privatfoto

Det hollandske bibelforskningsinstitut, *Bijbels Beraad*, har skrevet et resumé af en amerikansk rapport på over 400 sider, der fremhæver bekymringerne for de langsigtede virkninger af medicinsk transition (overgang) i barndommen.

Rapporten indeholder data fra det amerikanske sundhedsministerium, som opsummerer al tilgængelig litteratur om medicinsk overgang hos børn. Selvom nogle læger forsvarer disse procedurer som "nødvendige", tager man sjældent højde for, at mange af disse unge har psykiatriske problemer og derfor har brug for professionel hjælp.

Disse unge vil måske ændre både tanker og følelser gennem puberteten. I de fleste tilfælde forsvinder kønsdysfori hos unge af sig selv.

På den anden side kan man "på ingen måde vide, hvilke patienter, der fortsat vil opleve kønsdysfori, og hvem der vil acceptere deres kroppe," står der i rapporten, som citeres af Bijbels Beraad.

Forskel på børn og unge

I rapportens afsnit om "historik" beskrives det, at de medicinske behandlinger, der anvendes til unge, aldrig har vist sig sikre for børn. Det er en normal fremgangsmåde først at godkende en behandling til børn, når den er bevist sikker for voksne. Dette sker dog ikke her, siger Bijbels Beraad ud fra den amerikansk-baserede rapport.

Bijbels Beraad forklarer, at denne type behandlinger har vist sig at være irreversible og ofte resulterer i både infertilitet/sterilitet, hjertekarproblemer samt kognitive skader.

Skader fertiliteten

Dr. Quentin Van Meter, en erfaren børneendokrinolog fra USA, forklarer, hvorfor disse behandlinger er mere skadelige, end folk er klar over.

Når man slår den naturlige pubertet ihjel og erstatter den med en kunstig, så passer den ikke til kroppen, siger han.

"Kroppen siger: 'Jeg ved ikke, hvad jeg skal stille op med dette høje niveau af østrogen som biologisk mand.' Det, der sker, er, at mit hjerte bliver udsat for sygdomme. Jeg er udsat for kræft. Jeg har risiko for slagtilfælde. Jeg vil være fuldstændig infertil, og jeg vil slet ikke have nogen seksuel funktion," siger han om processen. "For når jeg først har brændt mine testikler eller æggestokke af ved først at undertrykke hypofysehormoner og derefter indføre kønsskiftehormoner, vil de ikke komme til live igen," bemærker han.

Knogleskørhed

Van Meter forklarer også, at pubertetsblokkere kan forstyrre et kritisk vindue, når det gælder at få de maksimale calciumniveauer, der kræves for at opnå maksimal knogletæthed.

Calcium er et supervigtigt kemikalie for kroppen, da det er ansvarligt for cellulære forbindelser og muskelsammentrækning samt for insulinvirkning, siger han.

Men calcium er også vigtigt for at opbygge knoglerne og forebygge knoglesygdomme senere i livet. Calcium opbevares i en "bank" i disse knogler. Men hvis pubertetsundertrykkende hormoner bruges i ungdomsårene, kan disse lagre udtømmes, så knogleskørhed, knoglebrud og hoftebrud bliver en reel risiko.

"Hvis du er 85 år gammel, er osteoporose ikke ualmindeligt, men det burde ikke være almindeligt hos voksne, der er 40 år gamle," siger lægen.

Hjerneskader

Men det er ikke kun kroppen, der lider under den medicinske overgang hos unge. Også hjernen bliver ramt, forklarer Van Meter.

Han nævner en artikel i tidsskriftet *Journal of Clinical Enterology and Metabolism*, som rapporterer om forekomsten af tidlig demens hos patienter, der ikke havde et fungerende gonadotropin-frigivende hormon. "Hvis dette hormon, også kendt som GnRH, bliver forstyrret, får disse patienter tidlig demens," siger han.

Generelt frygter Dr. Quentin, at de langsigtede virkninger af at bruge disse hormoner stadig er ukendte, og at mange patienter vil opleve flere skadelige bivirkninger, før farerne bliver erkendt.

Han forudser, at der vil blive anlagt adskillige retssager om disse skadelige virkninger i løbet af de næste par år, som det allerede nu sker i USA.

I de senere år har store dele af den medicinske verden fuldt ud accepteret medicinsk overgang i ungdomsårene. Men ifølge Van Meter er skyldfølelse ofte den drivende kraft bag accepten, fordi forældre får at vide, at disse børn vil ende med at begå selvmord, hvis de ikke får hjælp til transition. Men det er en løgn, mener han.

"Vi har alle statistikkerne. Og det er en direkte løgn. Selvmordsraten er hverken højere eller lavere hos de børn, der er blevet sat på pubertetshæmmere."

Øget selvmordsrisiko efter transition

Selvom der er bevis for, at selvmordsraten forbliver uændret, viser en nyere finsk undersøgelse, at den generelle mentale sundhed blev forværret efter hormonelle og kirurgiske procedurer. Forværringen steg fra 9,8 procent til 60,7 procent ved overgang fra mand til kvinde - og fra 21,6 procent til 54,5 procent ved overgang fra kvinde til mand. Undersøgelsen viser også, at den øgede selvmordsrisiko efter behandling af unge skyldes deres egne "psykiatriske tilstande" og altså ikke kønsdysfori.

Når det gælder unge, der kæmper med kønsdysfori eller deres identitet, understreger Van Meter, at kuren er en naturlig, uafbrudt pubertet.

"De børn, der kæmper, prøver at flygte. De har det så slemt, at de prøver at flygte fra deres nuværende eksistens. De bliver måske med tiden bøsser eller lesbiske, men de er ikke født i den forkerte krop," fastslår han.

Bodil

Pastor Laminu fra Ghana med et eksemplar af den spritnye bibel på Koma-sproget.

Foto: Wycliffe

Hele Bibelen er nu oversat til 800 sprog

Organisationen Wycliffe Bible Translators og kristne i Ghana kunne for nylig fejre lanceringen af endnu en hel bibel, da den lille sproggruppe Koma modtog deres egen bibeloversættelse, som er nr. 800 på verdensplan.

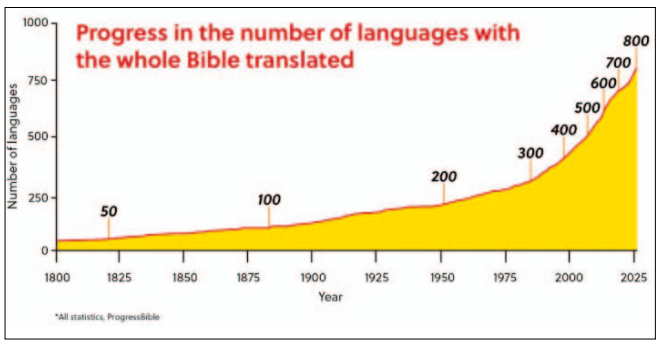

Statistik fra de sidste 200 år viser, hvordan antallet af sprog med egen bibel er vokset hurtigere de seneste årtier end nogensinde før. Illustration: Wycliffe Bible Translators

Det anslås, at 6,2 milliarder mennesker nu kan læse Guds ord på deres modersmål, efter at Bibelen er blevet oversat til sprog nummer 800, skriver Premier Christian News.

Wycliffe Bible Translators fejrer milepælen, men påpeger, at der stadig er meget at gøre, da én ud af fem personer stadig mangler at få bibeltekster på deres eget sprog.

Store fremskridt

Antallet af sprog, hvortil hele Bibelen er blevet oversat, er fordoblet siden 1998. Mere end 100 oversættelser er blevet færdiggjort i løbet af de seneste seks år, hvilket har givet yderligere 500 millioner mennesker adgang til Guds ord.

Bibeloversætterne forklarer, at fremgangen skyldes en team-indsats mellem lokale oversættelsesteams, lokalsamfundene, støtter og eksterne agenturer - godt hjulpet på vej af teknologiske fremskridt.

James Poole, Wycliffes administrerende direktør, siger: "Dette er en ekstraordinær tid for verdensmission. I de seneste årtier har vi set bemærkelsesværdige fremskridt, hvor oversættelsesarbejdet accelererer i mange dele af verden. Samfund modtager Bibelen langt hurtigere, end det ville have virket muligt for bare en generation siden."

"Det betyder noget, at folk får adgang til Guds ord på sprog, de forstår dybt og naturligt. Når kirker engagerer sig i Skrifterne på deres egne sprog, er de bedre rustet til evangelisering, discipelskab og tjeneste. Gud har noget i gang, og vi har det privilegium at være en del af dette historiske øjeblik."

Den britiske maler William Frederick Yeames (1835-1918) har malet billedet med titlen 'Wyclif Giver 'De fattige præster' sin oversættelse af Bibelen.' Foto: Wikimedia

Han tilføjede, at der er en "følelse af presserende behov" for at sikre, at alle har adgang til Bibelen, da "ethvert sprog repræsenterer mennesker, som Gud elsker".

John Wycliffe

John Wycliffe (ca. 1320 - 1384), der kaldes Reformationens Morgenstjerne, er kendt som den første, der oversatte hele Bibelen til engelsk. Han var teolog, lektor og akademiker ved Oxford University, men først hen mod slutningen af sit liv begyndte han at arbejde med oversættelse af Bibelen fra den latinske udgave, Vulgata, til sit modersmål, engelsk.

På sin tid var John Wycliffe yderst indflydelsesrig i kirken og det politiske liv. Efter hans død forsøgte kirken at udrydde denne indflydelse, så Wycliffe blev erklæret kætter efter sin død, og i 1428 blev hans knogler gravet op og brændt.

Men på trods af at alt, hvad han skrev, måtte kopieres i hånden, og at hans oversættelsesarbejde måske ikke levede op til senere standarder, voksede hans indflydelse støt. I dag kalder vi ham 'Reformationens Morgenstjerne', skriver Wycliffe Bible Translators.

Bodil

Midt i krig og konflikt vokser undergrundskirken i Yemen. Foto: Shutterstock/akramalrasny

Trods krig og fattigdom vokser undergrundskirken i Yemen

Af Samuel Nymann Eriksen, Dansk Europamission

Over for mig sidder Bedros. Han fortæller passioneret om den tragiske situation i Yemen, men også om, hvordan Gud virker midt i kaos og om, hvordan undergrundskirken stille vokser.

"Allerede før krigen begyndte i 2014, var Yemen et af verdens fattigste lande. Krigen har medført megen lidelse og sat landet endnu mere tilbage. Eksempelvis får 3,2 millioner børn ifølge UNICEF ikke skolegang," siger Bedros.

Krigen står mellem de iransk-støttede houthier i nord og den saudiskstøttede officielle regering i syd. Kampen er blandt andet om Yemens olie, som er god og findes i rigelige mængder, men også om adgang til havet, som både Saudi Arabien og De Forenede Arabiske Emirater er interesseret i. Ikke mindst i en tid, hvor Iran har begrænset adgangen til Houmus Strædet.

"Yemen har ikke selv været i stand til at få udnytte sine olieressourcer, så de kom den brede befolkning til gode, bl.a. pga. korruption. Stærke stammer har kontrolleret oliefelter, og rigdommen er derfor ikke blevet fordelt i hele landet. Derfor kan man i Yemen finde rige områder, men også meget fattige mennesker," fortæller Bedros.

"Yemenitter føler, at ingen har omsorg for deres borgerkrigshærgede land, og at de lider i stilhed. 80 % af befolkningen lever i fattigdom, ifølge UNHCR. De internationale medier dækker stort set ikke situationen."

> *"Mange går med en dyb åndelig længsel, som først bliver opfyldt, når de møder Bibelens Jesus. ... folk har set krigen mellem sunni- og shiamuslimer gennem ti år. Begge parter siger Allah u Akbar (Gud er stor, red.) og dræber hinanden i Allahs navn."*

Undergrundskirken er vokset under krigen

Men midt i krisen vokser undergrundskirken bestående af muslimer, der konverterer til den kristne tro.

"Undergrundskirken i Yemen er nu vokset til omkring 10.000 indfødte konvertitkristne. Nogle skønner, at antallet er endnu højere. Størstedelen kommer fra en meget konservativ muslimsk baggrund, både fra sunni- og shiaislam samt både den nordlige og sydlige del af landet."

Der er mange årsager til, at yemenitter søger væk fra islam. En årsag, Bedros peger på, er, at mennesker ikke føler deres åndelige tørst bliver mødt i islam.

"Mange går med en dyb åndelig længsel, som først bliver opfyldt, når de møder Bibelens Jesus. En anden grund er også, at folk har set krigen mellem sunni- og shiamuslimer gennem ti år. Begge parter siger Allah u Akbar (Gud er stor, red.) og dræber hinanden i Allahs navn."

Den spæde konvertitkirke har udviklet sig, så man nu for første gang har set tre generationer i samme rum til gudstjeneste.

I Yemen har mænd og kvinder ikke tradition for at sidde sammen, men det sker, når kristne mødes.

"Vi siger, at kun Jesus kan gøre dette, da vi er brødre og søstre i ham," siger Bedros med et smil.

Konvertitkirken i Yemen er ny og stadig i sin spæde fase

Så vidt vides, har der i flere hundrede år kun været ganske få indfødte kristne i landet. Kirken har i stedet særligt været repræsenteret af udlændinge og gæstearbejdere, som har haft deres egne kirker, hvor gudstjenester ikke er afholdt på lokale sprog.

"For 25 år siden begyndte en åndelig søgen blandt lokale og på det tidspunkt var måske højest syv indfødte yemenitter konverteret til den kristne tro. De var spredt udover landet og kendte ikke hinanden," fortæller Bedros.

I 2003 havde antallet af kristne nået måske 20. Der begyndte der at opstå små fællesskaber, som mødtes i hemmelighed i undergrundskirker, men på grund af forfølgelse blev grupperne opløst igen.

I 2007 begyndte folk igen at mødes i små grupper i hemmelighed, særligt i store byer, og i dag vurderes tallet som sagt at være helt oppe omkring 10.000 kristne.

"Vi har forsøgt at skabe tillid mellem troende. Det tager lang tid, da folk er bange for hinanden og kan mistænke hinanden for at være spioner. Mange nye kristne har stået helt alene og i begyndelsen troet, at de var de eneste kristne i Yemen," siger Bedros med et mildt smil om den spæde, men positive udvikling.

Fakta

Dansk Europamissions forbedere og givere har gennem en årrække stået sammen med forfulgte kristne og andre udsatte i Yemen. Gennem Dansk Europamission kan danskere sikre, at udsatte og syge yemenitter får lægehjælp.

Holland: Pro-life-folk anholdes i abortklinikkers bufferzoner

En kvinde i Utrecht i Holland er blevet fængslet hele seks gange, fordi hun har uddelt foldere fra organisationen *Kies Leven* (Vælg livet), skriver Christian Network Europe (CNE News).

Kies Levens direktør, Kees van Helden. Foto: Kies Leven

Hver gang, kvinden er blevet fængslet, er hun blevet tvunget til at klæde sig af og har bare fået et fleecehåndklæde at svøbe sig i indtil løsladelsen seks timer senere, skriver CNE News. Den pågældende kvinde, der repræsenterede pro-life-organisationen Kies Leven, uddelte foldere, der viser et uge-for-uge overblik over en babys udvikling i livmoderen.

Politiet fortsatte med at betragte hendes aktiviteter som ulovlige, men lovgivningen varierer fra by til by i Holland. Kvinden "handlede alene", da hun overtrådte byens 200 meter lange bufferzone nær et abortcenter. Ifølge Kies Levens direktør, Kees van Helden, er det ikke første gang, at nogen fra hans organisation er blevet anholdt.

Inden for de seneste par år er flere frivillige, der har holdt skilte eller uddelt løbesedler fra Kies Leven, blevet arresteret i større byer i Holland. Noget tilsvarende er tidligere rapporteret fra Storbritannien, skriver CNE.

Organisationen Kies Leven har som målsætning 'At redde ufødte børn og lade deres mødre møde Redningsmanden'. Logo: Kies Leven

Nu sker disse tiltag også i Holland. Udover det, der skete i Utrecht, har Kies Leven måttet håndtere anholdelser i Amsterdam, Haag, Rotterdam og Den Bosch, oplyser Kees van Helden.

Redder liv

Ud over anholdelserne har organisationen også modtaget klager fra abortcentrene. Det skyldes, at Kies Levens A6-foldere, der giver en uge-for-uge beskrivelse af et barns udvikling, i flere tilfælde har kunnet ændre mødrenes ønske om en abort - endda i sidste øjeblik.

Van Helden siger, at han har set adskillige kvinder aflyse bookinger og forlade klinikken efter at have læst folderen. I ét tilfælde oplevede de, at hele fem kvinder ændrede mening på samme dag.

De har også oplevet, at de blev nødt til at hjælpe kvinder med at komme væk fra farlige situationer. En 28-årig kvinde i Rotterdam blev tvunget til at få en abort af sin mand. Manden truede hende med, at hun ellers ville få "to kugler i maven". Trods sin frygt aflyste hun aborten, og Kies Leven var i stand til at finde et sikkert opholdssted til hende.

"Vi ser, at kvinder ikke er trygge. Hver uge overbeviser vi kvinder, der ønsker at få en abort. Men hvis man får en abort, fjerner det ikke smerten," siger han.

Men når kvinder ombestemmer sig og går, bliver klinikkerne vrede. De tilkalder ofte politiet for at få dem til at eskortere de frivillige væk. Når politiet ankommer, beskyldes de frivillige for at forårsage forstyrrelser, på trods af at de overholder reglerne for bufferzoner, bemærker van Helden.

Han forklarer, at hver by har forskellige love, når det kommer til grupper, der demonstrerer i nærheden af abortklinikker. I Utrecht må enkeltpersoner for eksempel stå inden for 10 meter fra en abortklinik, mens grupper skal stå 200 meter væk.

En person, der protesterer alene, er nemlig ikke underlagt protestlovene, men er beskyttet af den grundlæggende ret til ytringsfrihed. Og den ret gælder overalt på offentlige veje i Holland. Samtidig har Holland i øjeblikket ingen landsdækkende bufferzoner vedrørende protester i nærheden af abortklinikker. Det er overladt til de enkelte byer at håndhæve reglerne om bufferzoner, skriver CNE News.

Nye tiltag

Siden anholdelserne siger Kees van Helden, at hans organisation har været tvunget til at finde andre måder at dele pro-life-budskabet på. Han har derfor købt en lille varevogn, der bliver forsynet med Kies Levens logo. Varevognen skal så parkeres på en offentlig parkeringsplads i nærheden af en abortklinik.

"Ingen lov vil forbyde det," vurderer Kies Levens direktør.

Bodil

Anne-Mette Fredegod havde som ung planer om at læse til læge eller jordemoder, men i stedet oplevede hun Guds kald til præstegerningen. Foto: Kirkecenteret i Vejle

Et højskoleophold fik afgørende betydning, da Anne-Mette blev præst som 26-årig

Anne-Mette Fredegod var i sin tid den yngste præst i Apostolsk Kirke. I dag er hun 35 år og ledende præst i Kirkecenteret i Vejle, en kirke med vækst og i gang med en menighedsplantning i Billund.

Af Eilis Jokszies

Jeg møder Anne-Mette Fredegod i Kirkecenteret på Vardevej i Vejle. Der er en dejlig stemning i hele bygningen, hvor der er liv på gangene. Jeg bliver modtaget med et smil i hendes lyse kontor.

Anne-Mette voksede op i et kristent hjem, og derfor var troen på Gud naturlig for hende.

"Mine forældre kom i en lille uafhængig menighed 'En åben dør' i Vejle, hvor jeg voksede op," fortæller Anne-Mette. "Som ung stoppede jeg med at komme i kirken i en periode, for der var ikke noget netværk for mig, da jeg var teenager. Så jeg drev væk fra kirke og tro og valgte min egen vej."

Fandt tilbage til Gud

Selv om Anne-Mette valgte Gud fra, så havde hun ikke givet helt slip.

"Jeg tror, at mange vil genkende det med, at når man har været i kirke som barn, så ligger det stadig i baghovedet, selv om man driver væk fra det – og sådan havde jeg haft det i lang tid. Mine forældre kom jo i kirke, og en dag inviterede min far mig med på deres menighedslejr. Jeg forstod ikke hvorfor og syntes, det var træls og forsøgte at snige mig uden om. Alligevel endte jeg med at ringe til min far og sige, at jeg gerne ville med. Bagefter fortalte min far, at han havde oplevet, at Gud havde talt til ham om, at det var en skelsættende tid for mig lige nu, og jeg skulle tage en vigtig beslutning.

Så jeg tog med og havde virkelig et møde med Gud på lejren og bad en meget simpel frelsesbøn. Jeg tror ikke helt, jeg forstod dybden af, hvad der var sket, men da jeg gik ud fra mødet, havde jeg fornemmelse af, at himlen var mere blå, og at der var løftet en byrde af mine skuldre. Jeg havde en følelse af ro og af at kunne trække vejret helt dybt igen."

"Det har været på ledelsens tro og overbevisning og inspiration fra Gud [...] Som en fra ledelsen sagde: Der er ikke noget bibelsk belæg for, at man ikke kan være ung og være i tjeneste, og det har han jo også ret i."

Ville lære Jesus at kende

Mødet med Gud fik Anne-Mette til at søge tilbage til kirken, og hun gik med en længsel efter at finde andre unge kristne at følges med. Hun gik på gymnasiet, hvor hun blev en del af en kristen netværksgruppe for unge piger.

"Det var lige det, jeg havde bedt om," siger Anne-Mette med et smil," og da vi blev studenter, skulle alle de piger på DTS (Discipel Trænings Senter i Norge, red.) og andre bibelskoler rundt omkring i verden, for de havde brug for at lære Jesus at kende. Så jeg tænkte, at hvis DE havde brug for at lære Jesus at kende, så havde jeg virkelig brug for at lære Jesus at kende. Min tro var jo stadig meget ny for mig."

Anne Mette havde ikke mod på at tage ud i verden, men undersøgte mulighederne i Danmark.

"Gudfældigvis" faldt jeg over International Apostolsk Højskole (I dag Acts Academy, red.) og læste om det og begyndte at græde og oplevede, at det var Helligånden, der bekræftede, at det var det, jeg skulle."

Gud kaldte

Anne Mettes plan var at tage tre måneder på højskole og derefter læse til læge eller jordemoder, og det lod hun også Gud vide.

"Jeg startede mit ophold med at sige til Gud: "Du må gøre, hvad du vil og vise mig, at du virkelig er her, og så vil jeg videre med mine egne planer." Men Gud mødte mig virkelig på en skøn måde på højskolen – også meget mere, end jeg egentlig havde forventet. Så de tre måneder endte med at blive til to år, og mens jeg var der, oplevede jeg et kald til at blive præst og lagde mit liv radikalt om."

Anne Mette begyndte derfor at undersøge mulighederne for at blive præst.

"Jeg blev præsteaspirant hos Søren Viftrup i Apostolsk Kirke i Vejle og studerede online. Men jeg savnede klasseværelset og nogle at læse sammen med. Så jeg begyndte at pendle til Aarhus og tog en bachelor i teologi på universitetet og var meget glad for det.

Jeg syntes, det var meget spændende. Det var et stort skridt at skulle læse græsk og hebraisk. Men jeg har oplevet, at det har gavnet mig siden, også i det tværkirkelige samarbejde. Men jeg er glad for, at jeg havde to år på højskolen først, hvor jeg fik et fundament at stå på."

Blev præst i sin egen kirke

Anne Mette endte med at blive præst i Apostolsk kirke i Vejle, før hun var færdig med sin uddannelse. Søren Viftrup, som havde været kirkens præst i mange år, ville gerne træde tilbage som præst, og

> ”Jeg startede mit ophold med at sige til Gud: ”Du må gøre, hvad du vil og vise mig, at du virkelig er her, og så vil jeg videre med mine egne planer.” Men Gud mødte mig virkelig på en skøn måde på højskolen – også meget mere, end jeg egentlig havde forventet. Så de tre måneder endte med at blive til to år, og mens jeg var der, oplevede jeg et kald til at blive præst og lagde mit liv radikalt om.”

”Vi er dybt afhængige af, at Gud griber ind, og at han giver ressourcer og møder mennesker,” siger Anne-mette Fredegod om kirkeplantningen i Billund. Foto: Eilis Jokszies.

det var en lang proces i kirken, hvor lederskabet kæmpede meget for at finde ud af, hvem det skulle være. Processen strakte sig over fire år, og i den periode fik Anne Mette lov til at vokse og finde mere modenhed, samtidig med at hun tjente i kirken og tog sin bachelor.

”Min mand Sebastian og jeg var ungdomsledere sammen i kirken, da vi blev spurgt om at være ledende præstepar – en lidt atypisk konstellation, da jeg ikke skulle være præstekone, men at de kaldte os begge to til at være præster. Det har aldrig været os, der har peget på os selv,” siger Anne-Mette.

”Det har været på ledelsens tro og overbevisning og inspiration fra Gud om, at det var det, vi skulle. Som en fra ledelsen sagde: Der er ikke noget bibelsk belæg for, at man ikke kan være ung og være i tjeneste, og det har han jo også ret i.

For os var det en stor opgave at sige ja til, da Søren Viftrup havde været kirkens præst og ansigt udadtil i mange år. Jeg plejer at sige, at det er nogle store træsko, vi har skullet udfylde, men Søren har været en stor støtte for os hele vejen.”

Den yngste præst

Anne-Mette var 26 år og dermed den yngste præst i Apostolsk kirke, da hun startede som præst sammen med sin mand. I dag er hun stadig en af de yngste.

I løbet af de ni år, parret har været præster i kirken, har Anne-Mette haft et par barsler, hvor Sebastian tog det store ansvar, og så har Sebastian haft en sygdomsperiode efter en svær ulykke, som parret var vidne til for nogle år siden. Den oplevelse ændrede parrets tilværelse.

Parret er dog stadig begge præster, men pt. er Sebastian i fleksjob, og Anne-Mette er ledende præst

Nye skridt

Netop nu i foråret 2026 har Anne Mette og kirken i Vejle været ved at plante menighed i Billund.

”Det med Billund er en vild tanke,” siger Anne Mette. ”Det er jo et stort projekt at drive en stor menighed her i Vejle, men det med Billund har faktisk været der helt fra starten. Sebastian og jeg har haft en oplevelse af, at der lå et kald om at være en kirke, der planter andre kirker, og menigheden her har jo tidligere plantet. Det er bare mange år siden. Men det er jo en del af vores apostolske DNA.

Vi har en vision om at være et netværk af kirker, som vil plante og opbygge levende og voksende menigheder og hjælpe mennesker ind i Guds plan med deres liv. Det bor i os, og det bor også i menigheden. Der er en anden kirkeplantning derude lige nu, som hedder Mainstay, de er knyttet til Vestermarkskirken i Grindsted. Vi har haft samtaler med dem, og vi har velsignet hinanden. Vi har også været i dialog med folkekirkepræsten i Billund. Vi drømmer om, at der må vokse et Evangelisk Alliance-fællesskab frem i Billund med stærkt kollegaskab mellem kirkerne.”

Hjertet banker for Billund

”Vores hjerte banker for Billund, og vi har været i gang med det i nogen tid. Det er nok de sidste 2-3 år vi har arbejdet konkret på det.

Vi er et pionérteam her i kirken, som drømmer om at starte en kirke i Billund, som kan være en lokation under Vejle, så vi ser det, som at vi er én kirke med flere lokationer. Det er det, vi oplever virker i andre byer. For år tilbage var menighedsplantning noget med, at der var et ”planterpar”, der fik visionen og blev sendt ud, og så måtte de klare sig selv.

Vi har set mange bukke under for det pres, det er at skulle stå og banke noget op af jorden helt selv. I min optik er det unødvendigt, og det har været hårdt – for uanset hvad, er det svært at plante kirke. Men tænk, hvis man kan gøre det på en anden måde. Det er ikke os, der har opfundet den dybe tallerken, og vi læner os meget ind i vores kirke og bl.a. Åbenkirke, som er vores supervisor-menighed, og som vi får meget sparring fra.

> *”Vi er ikke interesserede i, at kirken i Billund er sådan et projekt, hvor vi bare flytter kristne fra andre kirker. Vores visioner er, at nå Billund med den frihed og kærlighed, der er i Jesus.”*

Drømmen er, at vi kan bruge nogle af vores ”muskler” som en etableret menighed i Vejle, der snart er 100 år gammel, til at sende teams ud og hjælpe med at starte, indtil Billund kan stå på egne ben. Så man kan have fordel af, at vi er et team med mange frivillige og også en gruppe af ansatte i Vejle, som kan være team sammen med dem i Billund, så det ikke bliver så ensomt at plante kirke.”

God start

Første gudstjeneste i Billund fandt sted påskesøndag 2026.

”Det var en virkelig god dag. Vi var 75 i alt, hvor vi var en god flok her fra kirken, med teams, der stod for lovsang, café og børnekirke. Der kom 25, som vi ikke havde mødt før. De var meget interesserede og havde sukket efter, at der skulle komme en menighed, som de kunne blive en del af.

Jeg er spændt på at komme derud igen. Planen er, at vi skal have en samling om måneden det næste stykke tid. Så håber vi på sigt at kunne lægge på med netværksgrupper.”

Et Pippi-projekt

Mange vil tænke, at man i en ny kirke skal have gudstjeneste hver søndag for at tiltrække folk, men sådan har de ikke valgt at gøre det i Vejle.

”Vi har meget respekt for gudstjeneste hver søndag, men det kræver et stort team, og vi vil gerne gøre det ordentligt, når vi sætter i gang med det. Derfor vil vi gerne være mindst 40 frivillige, der er engageret i Billund, før vi går i gang med det.

Hvis vi skulle gøre det nu, ville vi være et lille team, og vi ville måske hurtigt køre sur i det og brænde ud på det. Så vi vil hellere bruge lidt længere tid på at plante visionen og starte samtalen.

Vi har jo også kirken her i Vejle, hvor der sker meget i løbet af ugen. Så hvis nogen er klar på at møde op hver søndag, så håber vi, at de vil møde op her i Vejle de søndage, der ikke er gudstjeneste i Billund, også for at kende fællesskabet, for vi håber, der kan være en god synergi mellem de to steder.”

Anne Mette kalder kirkeplantningen i Billund for lidt af et Pippi-projekt med en lettere omskrivning af et af Pippi Langstrømpes berømte citater:

”Det har vi ikke prøvet før, så det kan vi sikkert godt finde ud af,” siger Anne Mette. ”Men på samme tid er det også fornemmelsen af, at det kan vi slet ikke selv finde ud af.

Vi er dybt afhængige af, at Gud griber ind, og at han giver ressourcer og møder mennesker. Vi er ikke interesserede i, at kirken i Billund er sådan et projekt, hvor vi bare flytter kristne fra andre kirker. Vores visioner er, at nå Billund med den frihed og kærlighed, der er i Jesus.

Så vi håber meget på, at det kan blive et sted, hvor mennesker møder Jesus – også for første gang. Og at mennesker, som er flyttet til Danmark og ikke har fundet et kirkehjem endnu, må finde et hjem.

Vores DNA er ”Velkommen hjem”, som der også står på det store skilt i vores foyer. Vi er i forventning. Vi har båret på denne vision i lang tid, og vi har bred opbakning her i Vejle. Det er Guds hjerte, at det er noget, vi skal gøre som menighed i Vejle.”

Trives stadig som præst

Efter ni år som præst trives Anne-Mette stadig rigtig godt og er glad for, at hun valgte den vej, selv om det ikke var planen.

”Det er en kæmpe ære og et privilegie at få lov til at tjene i sit kald, og at det også kan være mit arbejde. Det er jeg meget, meget glad for.

Jeg er meget taknemmelig for at være i en menighed, som er stærkt sammentømret, og vi oplever, at Gud lægger til og sender mennesker. Vi ser mennesker, der kommer til tro og får deres liv forvandlet. Det, synes jeg, er fantastisk, og jeg gjorde det gerne en gang til,” slutter hun med et stort smil.

Fra august har den nye kirke i Billund gudstjeneste hver den sidste søndag i måneden kl. 16.

LEDIGT KONTOR
I STÆRKT FÆLLESSKAB

43 kvm. - 6.811 kr./md. inkl. moms
(Plads til 4-5 arbejdspladser)

VI TILBYDER
Et lyst kontor i et værdibåret fællesskab – ideelt til NGO'er, kirkelige aktører og mindre teams.

I FÅR BL.A.
- Netværk med andre organisationer og virksomheder
- Mulighed for parkering i aflukket kælder
- Mødelokaler med AV
- Fælles spiserum

Jens Baggesensvej 71, 8200 Århus N
Central beliggenhed på Katrinebjerg i Århus

Se mere på jb71.dk/kontor

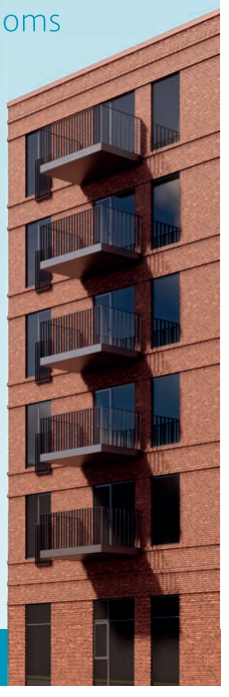

Sommeraktiviteter til små og store

99,-

Min første Huskevers BIBEL

Ny og sjov måde at lære bibelvers på!
Min Første Huskevers Bibel *er udviklet for at hjælpe børn med at lære bibelvers udenad. Den indeholder 22 vigtige og enkle bibelvers, som opbygger tro. Illustrerede bibelhistorier bruges som eksempler for bedre at forstå meningen med verset. Dette introducerer også de mindste for nogle af de mest kendte historier fra Bibelen.*

TILBUD! Normalpris 149 kr.

99,-

Bibel Memo - 48 kort

- Find to ens billeder med søde motiver

Bibel Memo er et huskespil udviklet af forlaget Scandinavia, der er designet til at hjælpe børn med at lære om bibelske begivenheder og figurer på en sjov og interaktiv måde.

Spillet består af 48 kort med forskellige bibelske figurer og symboler på dem, som skal matches sammen i par.

Det er et godt redskab til at lære børn om bibelhistorie, samtidig med at de øver deres hukommelse og koncentrationsevne.

99,-

Kan du finde mig i Bibelen?

En sjov søg-og-find-bog med 12 historier fra Det Gamle og Nye Testamente. Med et sjovt twist leder du ikke kun efter vigtige genstande i scenerne, men også malplacerede mennesker!
En sjov søg-og-find-bog med 12 historier fra Det Gamle og Nye Testamente.

Mens den introducerer børn til nogle af de mest kendte bibelhistorier og karakterer, har den også et twist: fortælleren af hver historie er faktisk en berømt person fra en anden bibelhistorie. 32 sider.

99,-
pr. stk.

Sjove aktivitesbøger
- Vælg mellem to aldersgrupper

Lad dit barn have det sjovt, samtidig med det lærer om Guds ord. Denne opgavebog hjælper børn til at forstå, hvad Guds Ord siger, mens de laver sjove og udfordrende aktiviteter. Efter hver bibelhistorie er der puslespil, krydsord og mange andre slags underholdende og udfordrende opgaver.

De smukke, farvede illustrationer hjælper børnene til at få et billede af historien om Guds kærlighed helt fra begyndelsen med Adam og Eva, til Kong David og Jonas og indtil Jesu liv, død og opstandelse.
Aktivitetsbøgerne er sprængfyldte med mere end 100 bibelfortællinger og opgaver - der både underviser og underholder.

Dit barn vil lære Bibelens sandheder og have det sjovt samtidig!

Vælg mellem : Fra 4 - 7 år & fra 7 - 12 år

Tilbud! Normalpris: 149 kr.

Malebog til refleksion og meditation
- til unge, voksne og de større børn

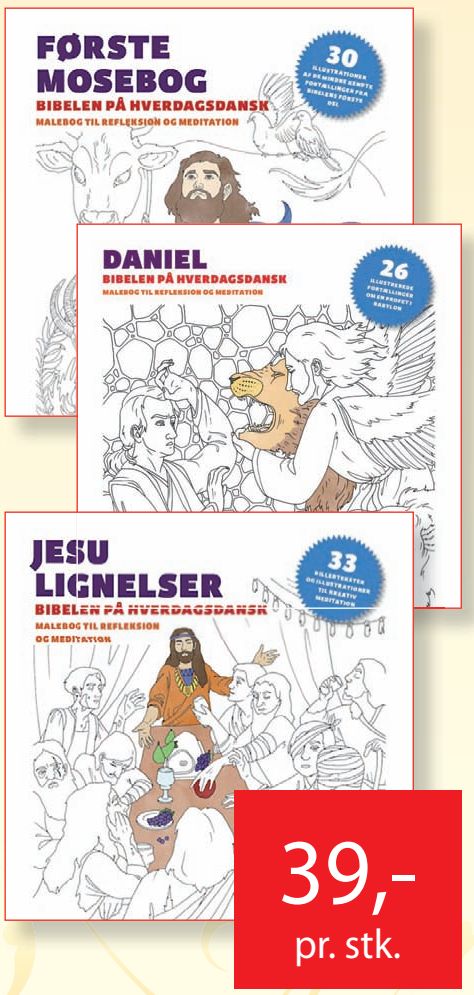

39,-
pr. stk.

Malebibelen
- god til stille stunder

I denne serie malebøger fremhæves den bibelske teksts udtryksfulde og billedskabende karakter. Ved at illustrere nogle af de mindre kendte, men fantastiske og farverige fortællinger fra Bibelen, inviteres læseren ind i teksten til aktivt at forestille sig og fordybe sig i det forunderlige og lysgivende Guds ord.

Bibelteksten er læservenlig, anbragt i én spalte. Versnumre er placeret i den ydre margin, hvor det illustrerede tekstafsnit er angivet. De 26 illustrationer er sort-hvide, helsides tegninger skabt af kunstneren Anita Rupeika. Fra 72 - 156 sider.

Tilbud! Normalpris 99 kr.

Bestil og find mange flere titler i Udfordringens webshop Hosianna.dk

Knivskarp analyse af vores civilisations åndelige afveje

Anmeldt af Josua Christensen

"Det tragikomiske ved vores situation er, at vi bliver ved med at efterlyse selve de kvaliteter, vi er med til at umuliggøre. Man kan næsten ikke åbne et tidsskrift uden at finde en udtalelse om, at vores civilisation har brug for mere fremdrift eller dynamisme eller selvopofrelse eller kreativitet. I en naturstridig primitivitet fjerner vi organet og efterlyser så dets funktion. Vi skaber mænd uden brystkasser og afkræver dem derefter dyd og fortagsomhed. Vi udskammer æren og chokeres derefter over at finde forræderi i vores midte. Vi kastrerer eunukkerne og afkræver dem derefter frugtbarhed." s. 40

C. S. Lewis er knivskarp, når han analyserer sin tids åndelige afveje, og nu 83 år senere er det tydeligt, at han samtidig var forud for sin tid, for "menneskets afskaffelse" er hans analyse af konsekvensen ved den opløsning af de fundamentale værdiers gyldighed, som vi kæmper med i dag.

Bogen er en samling af forelæsninger, som han holdt på Durham Universitet midt under 2. Verdenskrig. Den akademiske fremstilling lader sig da heller ikke fornægte, Lewis går stringent frem i sin analyse af et undervisningsmateriale, der skal give den opvoksende generation en bedre forståelse for det engelske sprog og ikke mindst de forfejlede måder, det bruges på.

Når Lewis imidlertid gennemgår eksemplerne, viser det sig hurtigt, at forfatterne er drevet af en værdinihilisme, som reducerer den umiddelbare erkendelse af fænomener som fx et "ophøjet vandfald" til rene subjektive følelser i beskueren. Og dette er ikke blot et uskyldigt fokusskifte fra objekt til subjekt i erkendelsesprocessen, det er en bestræbelse, som flyder som en strømning i moderne (også på Lewis' tid) videnskab. Denne modvilje imod de traditionelle værdier, som opdeler mennesker og fænomener i verden i kategorier som god/ond, smuk/grim, blomstrende/forrådnelse, sand/falsk osv., tager sit udgangspunkt i menneskehedens bestræbelser på at underlægge sig naturen og det i mennesket selv, som synes at hæmme den frie udfoldelse. Men i disse bestræbelser reduceres alt til følelser og instinkter, som er rendyrkede subjektive størrelser. Når Lewis "går linen ud" i den logiske slutning af disse "videnskabelige bestræbelser" ender han med at konkludere, at man ikke kan fjerne de traditionelle værdier uden at opløse mennesket som sådan. Mennesket ophører med at være menneske, når alene følelserne styrer. Og de, som forsøger at liste værdier, som fx slægtens videreførelse, til gavn for hele menneskeheden og andre værdige bestræbelser ind, ender alligevel med at låne fra de traditionelle værdier, blot uden at indrømme dette.

"Når Lewis 'går linen ud' i den logiske slutning af disse 'videnskabelige bestræbelser' ender han med at konkludere, at man ikke kan fjerne de traditionelle værdier uden at opløse mennesket som sådan."

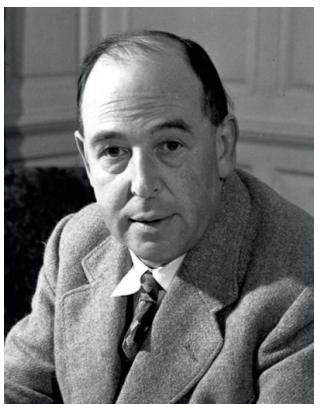

C. S. Lewis' (1898 - 1963) analyse af sin tids åndelige afveje er knivskarp, forud for sin tid og lige så relevant i dag, som da den blev skrevet for 83 år siden.

"En dogmatisk tro på objektive værdier er en nødvendig forudsætning for et styre, der ikke er tyranni, eller en lydighed, der ikke er slaveri" s.84

I en tid, hvor statsministeren taler om "åndelig oprustning", tror jeg, vi er ved at fatte Lewis' pointer, men det er vanskeligt at vende tilbage til troen på objektive værdier, når man i generationer har undervist med henblik på at befri ungdommen fra disse værdiers taleret i deres liv. Her er det meget interessant, at Lewis, som er en kristen apologet, vælger et begreb fra østens filosofi, "Tao", som samlende begreb for den naturlov, som gælder til alle tider i alle samfund og går igen i mange religioner. Det bliver dokumenteret i bogens appendiks, som viser, at centrale moralske værdier, som fx den gyldne regel og De Ti Bud, genfindes i hele verden som en form for universel etisk kode for menneskeheden.

Det er værd at tænke på i en usikker verden, Gud har nedfældet sin lov i menneskets hjerte!

C.S. Lewis: Menneskets afskaffelse / Originaltitel: The Abolition of Man
Oversætter: Helge Hoffmann
132 sider. 175,00 kr.
Forlag: Prorex

Oversigt over kristne sommercamps - opdateres løbende

I 2026 kan man deltage i en række kristne sommercamps og -lejre i Danmark. Traditionen tro bringer Udfordringen oversigten flere gange for at sikre, at vi ikke har glemt nogen. Hvis du finder en fejl eller savner din organisations stævne(r) i listen, bedes du sende oplysningerne til os på redaktion@udfordringen.dk.

Apostolsk Kirke
Kolding, SommerCamp, 4.-9. juli

DanskOase
Bygholm Landbrugsskole, SommerOase 11.-18. juli

Evangelisk Frikirke
Mariager, Tro og Liv Sommerkonference 19.-24. Juli

Familier på Vej
Sydvestjyllands Efterskole, Familiejr, 19.-25. juli

Indre Mission
Mørkholt Strand Seniorcamping, 20.-26. juni
Bornholm, Bibelcamping 3.-10 juli
Mørkholt Strand Familiecamping 4.-11. juli
Sundeved Bibelcamping 4.-11. juli
Lystruphave, Bibelcamping, 4.-16. juli
Lystruphave, Bibelcamping, 5.-10. juli
Hadsund, Bibelcamping, 10.-17. juli
Mørkholt, UngCamp, 11.-18. juli
Fårevejle, Bibelcamping, 16.-25. juli
Hurup, Bibelcamping, 17.-24. juli
Tullebølle, Bibelcamping, 17.-25. juli
Mørkholt, Bibelcamping for alle, 18.-25. juli
Mørkholt, Teen Camp, 18.-25. juli
Valby, Bibelcamping, 24.-31. juli.
Haderup Bibelcamping 24. juli-1. august
Skovgårde Camping til tro og liv 24. juli-1. august
Hjallerup, Bibelcamping, 25. juli-1. aug.
Hjallerup, Spor for aleneforældre, 25. juli-1. aug.
Mørkholt Med hjerte, mund og hænder, 27.-31. juli.
Skovgårde, Seniorcamping, 1.-7. aug.
Mørkholt, UNO, 1.-7. aug.
Mørkholt, Seniorcamping 2, 8.-14. aug.
Dragstrup, Seniorcamping, 26-30. aug.

KFUM/KFUK
Haderslev, Philipsborg:
- Børnelejr 26.-28. juni
- Pigelejr, 29. juni-2. juli
- Drengelejr 4.-9. juli
- Kidz Camp, 12.-15. juli

Nørre Nissum Efterskole, Børnelejr, 30. juni-3. juli
Nøvlingskov Efterskole, Treehouse, 27. juni-4. juli
Vorgod-Barde Hallen, Videbæk: Teensommerlejr 6.-11. juli
Remmerstrand Familielejr, 11.-17. juli
Hvide Klit, Sæby, Familiecamping, 11.-17. juli
Løgballe Camping, campingfællesskab for singlefamilier, 11.-18. juli
Holmsborg, Bibelcamping, 17.-26. juli

Luthersk Mission
Virksund Bibelcamping 11.-17. juli
Haderslev Næs:
Ung Uge 4.-11. juli
Familieuge 11.-18. juli
UngFamilie uge 18.-25. juli

Lykkeskær Bedehus
Sommerstævne, 13.-16. aug.

MOSAIK
Mariager, Sommercamp 11.-17. juli

Omega Kristent Center
OMEGA SUMMERSHINE, Vestergade 84, Thisted, 3.-6. juli

Plus Oase
Rudehøj, Odder, 4.-10. juli

Troens Ord
Sommerfest, Brande, 22.- 26. juli

Vineyard Danmark
Sommercamp, 12.-17. juli

YWAM
Fjellerup, Familielejr, 19.-25. juli

Elon Jepsen har siden januar været ansat som præst i Kirkecenteret i Vejle. Søndag den 21. juni præsenterer han sin nye bog Længsel ved gudstjenesten. Foto: Tommy Carstensen.

Elon har knækket koden til bøn

Midt i sygdom og afmagt mistede Elon Jepsen tilliden til Gud. Men gennem et helt nyt syn på bøn fandt han vejen tilbage. Med sin nye bog 'Længsel' hjælper han nu andre til at bede.

Af Michael Bobjerg

Søndag den 21. juni udkommer Elon Jepsens bog 'Længsel'. Det er en bog om bøn, om at finde Gud på en ny måde og om at finde en vej i sin bøn, som lukker op for et nyt fællesskab med Gud.

"Det er en meget personlig bog, som har min egen rejse som et baggrundstæppe. Min egen rejse i bøn, altså det her med at lukke øjnene op," fortæller Elon Jepsen. "Både for hvor stor betydning bøn har for, hvad Gud kan komme til at gøre i verden, og for, hvad han kan komme til at gøre i mit liv."

Elon Jepsen er uddannet cand. theol. og har i 12 år været præst i Folkekirken. Siden januar har han været ansat som præst i Kirkecenteret i Vejle, som er en del af Apostolsk Kirke. Med sin bog er han tydeligvis en mand med en mission. Og han lægger frimodigt fra land, når han siger, at han tror på, han har fundet en måde, der kan få flere danskere til at bede.

"En af mine præstekollegaer spurgte mig for nogle år tilbage: Hvordan får vi danskerne til at bede? Det kunne jeg ikke svare på, men gemte spørgsmålet i mit hjerte. Senere fandt jeg et svar, som både var et svar for mig, og som jeg er overbevist om, er det, der skal til," siger Elon og uddyber, at vejen til en ny åbenbaring om bøn var lang og knudret.

Beder, men tror ikke

"Det starter tilbage i 1998, hvor jeg som sekstenårig beder en bøn til Gud om hjælp. Jeg siger: Hvis du er der – hvad jeg ikke tror, du er – men hvis du er, så beder jeg dig om at vise dig for mig. Og det gør han så. Jeg har i tiden efter et meget intenst møde med Gud, som tager udgangspunkt i min bøn til ham," fortæller Elon Jepsen.

Som ung kristen bliver han optaget af en bog om vækkelser i kirkehistorien. Det står klart for ham, at det er dér, hvor mennesker beder, at der sker noget.

"Fra da af blev jeg meget bevidst om, at bøn skal betyde noget i mit liv. Det er jo en god beslutning at tage, men som også er svær at efterleve fuldt ud," erkender han.

"I nogle perioder har jeg gjort det rigtig meget, og i andre har jeg ladet travlhed overtage mit liv totalt. Men jeg har hele tiden haft det som en underliggende længsel og en oplevelse af: Du skal begynde at bede meget mere."

Elon føler det, som om Gud har inviteret ham i årevis, uden at han gav efter i den grad, han følte, han skulle.

> ***"Jeg har bedt, måske mere end mange andre, men jeg har slet ikke bedt, som jeg egentlig har oplevet at længes efter."***

"Jeg har bedt, måske mere end mange andre, men jeg har slet ikke bedt, som jeg egentlig har oplevet at længes efter."

Brænder fuldstændig sammen

På et tidspunkt bliver Elon ramt af sygdom. Han mærker det i første omgang, ved at hjernen er påvirket, og han ved ikke, hvad det er. Han føler bare, at hjernen er på 80 procent hele tiden. Det viser sig, at det er på grund af skimmelsvamp i præsteboligen, familien bor i.

"Mens vores hjerner er ramt af det her skidt, får min kone en hjernerystelse, så hun kan pludselig ingenting. Jeg skal tage mig af det hele i hjemmet, og efter et par uger brænder jeg bare fuldstændig sammen," fortæller Elon, der oplever, at det hele ramler.

Familien var flyttet til Vejle i tro på, at det var et kald fra Gud. Hvis han nu ikke kunne passe sit arbejde, måtte de ud at købe egen bolig, men huspriserne var stukket af. Og frustrationen retter sig i høj grad mod Gud.

"Jeg har oplevelsen af, at det er, som om Gud er fuldstændig fraværende. Han har lukket vejen for mig til at fortsætte i folkekirken. Og jeg begynder at blive ret vred på ham og tænker: Hvor i alverden er du henne? Hvad laver du egentlig? Dur du overhovedet til dit arbejde?" siger Elon, der oplever, at han ikke kan fortsætte med at være præst på denne måde.

En sidste chance til Gud

Elon kan ikke finde Gud og beskriver det, som om Gud leger gemmeleg og er virkelig god til det.

"Jeg beslutter mig for at give Gud en sidste chance for at melde sig ind, ellers har jeg tænkt mig at lade være med at tro på ham. Det er jeg dog ikke sikker på, at jeg kan, men jeg kan i hvert fald lade være med at stole på ham og leve for ham."

Han husker, at han ikke satte en specifik dato, men han ville give Gud et halvt års tid. I mellemtiden ville han blive ved med at bede på et eller andet niveau. Og så ville han læse om mennesker, som oplevede, at Gud var tæt på.

"At blive ved med at bede. Det kunne jeg ikke rigtig, for jeg havde ikke noget at sige. Altså, jeg syntes jo bare, at han var en nar," fortæller Elon, der skældte ud på Gud og ikke syntes, at han levede op til sin titel.

Læner sig ind i andres bøn

I sin frustration indså Elon, at han jo ikke kunne fortsætte sådan, så han begyndte at lede efter bønnevejledninger på nettet.

"Indeni mig voksede den her idé med at læne sig ind i noget, nogle andre beder. Og jeg fandt noget, som, jeg syntes, var godt nok, men aldrig noget, hvor jeg syntes: Det er her rigtig godt," fortæller præsten fra Vejle.

"Så i stedet begyndte jeg faktisk selv at formulere mine egne bønner ud fra det samme princip. At det, jeg ønsker, skal være sandt om Gud. Det vil jeg gerne bede nu. Og så skrev jeg det ned, som om det var en udefra, der hjalp mig."

Som apostlene bad

For Elon var det en stor åbenbaring at tænke på, at det jo var den måde, som de første kristne bad på.

"Det slog mig, at mine nye bønner var meget mere i tråd med den måde, Jesus og de første kristne bad. Når der stod om den første menighed, at de holdt fast ved apostlenes lære, ved fællesskabet, ved brødsbrydelsen og ved bønnerne. De bønner, der er tale om, var dem, de bad tre gange om dagen," siger Elon og forklarer, at bønnerne typisk var nedskrevet.

"Det er sådan en rytme, de er i, med helt faste formulerede

> *”Det er påstanden. At Gud længes efter os, og vi længes efter ham. Og han er at finde. Det er tilfredsstillelsen. Det, du længes allermest efter, tilbyder jeg en vej ind i.”*

bønner, som bærer dem ind foran Guds ansigt. Derfra kan de mere frie og spontane bønner opstå og fortsætte bønnen.”

Hyrden kaldte på mig

Der er tændt en ny brand i Elon.

”Ideen begyndte at gribe mig. Jeg så det bare udfolde sig mere og mere. Og hen ad vejen begynder jeg at opleve, at Gud jo stadigvæk er hos mig,” fortæller Elon. Det er en proces, der løber over et halvt år. En dag bliver Elon spurgt af en kollega, hvordan han har fået sin tro tilbage igen.

”Med tårer i øjnene svarede jeg: Jeg oplevede, at Hyrden kaldte på mig. Jesus er den gode Hyrde. Jeg oplevede, han kaldte på mig. Jeg ved ikke, hvad han sagde, men jeg ved bare, at det var mig, han kaldte på.”

”Jeg oplevede bare, at jeg egentlig indfandt mig foran Guds ansigt stille og roligt, dag for dag, dybere og dybere. Og at han var der. Han gav mig ikke svar på alle mine spørgsmål, men han viste sig for mig. Nok til, at jeg begyndte at tro på ham igen og til at tro på bøn igen,” fortæller Elon, der følte, han havde fundet en vej, der var så dyrebar og skøn, at den skulle resten af Danmark høre om.

Svaret til danskerne

Det er her, Elon oplever at nå frem til svaret på spørgsmålet fra præstekollegaen: Hvordan får vi danskerne til at bede?

”Det var det spørgsmål, som også dukkede op for mig selv. Lige pludselig lærte jeg meget mere om at bede på grund af den proces, jeg gennemlevede. Og jeg fandt et svar, som både var et svar for mig, og som også gav mig et svar på, hvordan vi får danskerne til at bede,” siger Elon med begejstring i stemmen og fortsætter:

”Jeg tror på, at den form, jeg introducerer i bogen omkring bønsrytmer, er lige præcis det, der skal til. Folk har brug for at blive taget ved hånden, fordi de oplever, det er supersvært at bede. Altså, alle kristne ønsker at bede mere, men næsten ingen ved, hvordan de skal gøre. Og det er jo netop meget mere, end et koncept eller den nyeste idé. Det var sådan Jesus og de første kristne bad.”

Kan se forskelligt ud

Svaret er ifølge Elon Jepsen ikke kun en enkelt metode, men det er en vej, man kan lære, og som kan tilpasses ens livsstil.

”Det handler om at skabe en bønsrytme, der tager udgangspunkt i det her princip fra Jesus og apostlene. Men vores liv kan se vidt forskellige ud. Det kan være, vi har meget kort tid i en travl hverdag med børn og alt muligt. Netop her er der ekstra brug for bønsrytme, man skal bare sørge for, at den er kort og let at lykkes med – her er min bog fuld af eksempler. Og så vil man opleve en dyb værdi af det.”

”Men du kan faktisk også lære at bede to timer om dagen, uden at det behøver at være særlig svært. Det er min egen oplevelse, når man har de her bønsrytmer,” siger Elon, der i bogen forsøger at tage læseren ved hånden og giver en masse konkrete værktøjer, både i bogen og på sin hjemmeside www.selah.dk.

”I bogen er der værktøjer til at lykkes på det personlige plan, men princippet kan sagtens overføres både til bøn med børnene, bøn i netværksgrupper og lignende.”

En længsel – ikke en byrde

Elon Jepsen erkender, at det at opfordre til bøn kan efterlade os med følelsen af dårlig samvittighed, eller at vi bare giver hinanden flere opgaver som kristne.

”Men det er absolut ikke en byrde. Det er den vildeste gevinst. Hele udgangspunkter er jo, at Guds hjerte længes brændende, passioneret, voldsomt efter os. Han længes efter at smelte sammen med os – og omvendt,” siger han og stopper op for at nuancere det.

”Gud er vores hjertes dybeste længsel. Mange gange søger vi tilfredsstillelse i alt mulig andet. Vi søger den for eksempel i parforholdet. Men vi oplever alle, at der kan vi kun finde det for en tid. Vores ægtefæller er ikke perfekte, og vi er det heller ikke selv. Mange ægteskaber går i stykker, fordi vi har for høje forventninger til, hvad et ægteskab skal kunne.”

”Svaret er, at der ikke er andet end Gud, der kan tilfredsstille din dybeste længsel. Det er påstanden. At Gud længes efter os, og vi længes efter ham. Og han er at finde. Det er tilfredsstillelsen. Det, du længes allermest efter, tilbyder jeg en vej ind i.”

Kærligheden koster noget

Han sammenligner det med kærlighed i et ægteskab, som ikke kan være brændende, uden at begge parter arbejder for det.

”Relation kan ikke eksistere uden ansvar fra begge sider. Vi har også et ansvar for vores relation med Gud. Det ansvar kan vi vælge at give plads til at bære og opfylde. Eller vi kan vælge at sætte vores lid til, at hjertets længsel kan opfyldes andre steder,” siger Elon, der opfordrer til at tage sit liv og sit gudsforhold op til revision.

”Når vi kristne vælger at lade al mulig form for travlhed fylde i stedet for at bede, så er det et valg og en prioritering. Fordi vi lader os overbevise om, at det andet kan give os det, vi søger. Men hvad er det, der bliver tilbudt?”

”Det gode svar er at stoppe op og tænke: Hvordan kan jeg sætte tid af til Gud som det første, jeg gør. Måske ikke meget tid. Start med at sætte det af, som kan lade sig gøre. Smage på fællesskabet med Gud og begynde at opleve: Hey, det her er jo skønt. Det er jo egentlig fantastisk det her.”

Bønsrytmer er at tage ansvar

Elons erfaring er, at har man denne begejstring som udgangspunktet for sin bøn, så kan man lægge mere oveni, uden at det bliver en byrde. Skulle man så føle det tungt, kan man tage et lille skridt tilbage og vælge at blive på det niveau.

”Det kan være, at du har en eller to bønsrytmer, som begynder at føles, som om det bare er repetition, men så indeholder bogen netop andre, du kan bytte ud med. Det er som puslespilsbrikker, man kan sætte sammen på forskellige måder. Hvor man egentlig bare kan lægge til og trække fra, og så er min oplevelse, at det bliver levende igen,” siger Elon Jepsen

En af pointerne ved at tage ansvar handler også for Elon Jepsen om et opgør med noget, han betegner som en svaghed i danskernes forhold til Gud og til bøn.

”Vi er for vage som danskere, når vi tænker, at det hele handler om Gud, eller at det kun er Gud, der skal gøre det. Så lander vi i noget, hvor vi ligesom lægger alt ansvaret fra os. Men sådan fungerer en relation ikke.”

Du er ikke i centrum

Han mener, at vi skal se på bøn som en løbende investering.

”Hvis man for eksempel betaler prisen for min bog, så har man allerede lagt noget. Men det er ligesom et abonnement på Netflix. Du betaler ikke kun en gang. Der er altså en pris at betale fortsat,” siger Elon og fortsætter: ”Der er en pris at betale, hvis du vil lære Gud at kende, og den pris er ikke bare hver måned, men hver dag. Det kan vi ikke komme udenom.”

I sin nye bog citerer Elon Jepsen psykologen Jordan Peterson, der på et tidspunkt bliver spurgt om sit syn på, hvorfor amerikanske unge på daværende tidspunkt forlod kirken i stort tal. Her svarede han: ”Jesus kræver alt af os, men kirken kræver langt mindre. Unge mennesker har ikke bare brug for noget at leve for, men noget, de er villige til at dø for!”

Elon sammenligner det med den klassiske måde at blive døbt på, hvor man kommer helt ned under vandet, som man også gjorde i folkekirken førhen.

”Det symboliserer, at du begraver dit gamle liv. Du begraver din længsel efter at tjene dig selv, efter selv at være centrum i universet. Alt det bliver begravet, og så genopstår du til et nyt liv, hvor Gud er centrum for dit univers, og du begynder at indrette dit liv med ham som det, dit kompas er rettet fuldstændig mod.”

Et frisk blik på troen

Det er Elons håb, at bogen ’Længsel’, som udkommer på forlaget Liv&Tro, kan blive en manual til bøn for mange, men også en vej til tro.

”Jeg har skrevet den til den kristne, som gerne vil kende Gud dybere og have et rigere bønsliv, men også til den åndeligt søgende, som gerne vil prøve at have et blik på kristendommen indefra,” siger Elon Jepsen, der ud over at udfordre danskerne til at bede mere også vil vise en vej til en dybere relation med Gud.

”Jeg vil gerne give et frisk, nyt blik, så personen kan vælge at sige: Den Gud vil jeg gerne lære at kende. Mit mål med bogen er at tage folk i den ene hånd, pege hen på Jesus med den anden og sige: Kom, lad os gå sammen. Sammen med Jesus.”

Elon Jepsens nye bog ’Længsel’ er en meget personlig bog om hans egen trosrejse.

Fakta om bogen
Titel: Længsel
Forfatter: Elon Jepsen
Antal sider: 306
Pris: 249 kr.
Udkommer 21. juni
på Forlaget Liv&Tro

Skab ro i tankerne

- Nyeste bog af Poul Henning Krog med praktiske bibelske redskaber til at finde ro.

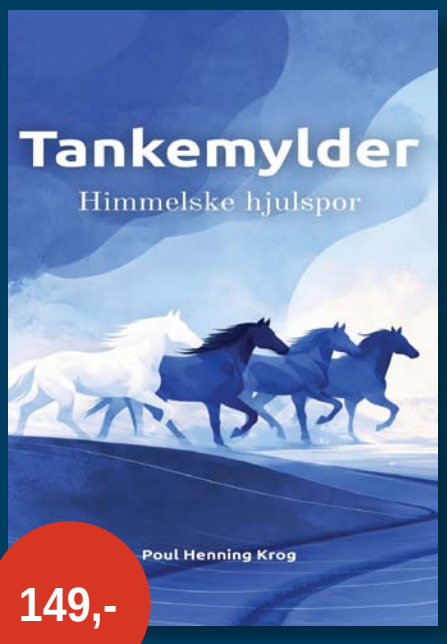

149,-

Tankemylder

Tankemylder - Himmelske hjulspor er en bog om at finde ro midt i livets støj. Med afsæt i Bibelen og moderne psykologi viser Poul Henning Krog, hvordan vi kan forstå og håndtere tankemylder - uden at kæmpe imod os selv.

Gennem tre bibelske troshelte - Elias, Peter og Paulus - og fire anerkendte psykologiske modeller gives konkrete redskaber til at genvinde balancen i tanker, følelser, krop og vilje.

Af Poul Henning Krog. 131 sider.

GODE BØGER - find dem på hosianna.dk

Møder & Arrangementer

Et dramatisk liv i tro
Mobil 27 50 61 90. Mail: hansaogniels@gmail.com
Bestil et møde med Niels og Hansa Vestergaard
21.6. kl. 10.30 Pinsekirken, Bjarkesgade 2, Esbjerg
5.7. kl. 19.30 Plus-Oase, Rude Havvej 11, Odder
14.7. kl. 10 og 19 Storskovlejren, Dorfvej 51, 9330 Krusbakke
15.7. kl. 15 Sommercamp, Gl. Hobrovej 12B, Mariager

Se oversigt over priser og deadlines her:
Udfordringen.dk/Annoncer
Tlf.: 2681 7718
annoncer@udfordringen.dk

Dødsfald

Det har behaget Herren at hjemtage min mand

Karl-Jørgen Helmich

lørdag den 6. juni 2026

Tak for alt, du gav

Vibeke, samt børn, børnebørn, søstre og svogre

Begravelsen har fundet sted fra Højnæskirken i Rødovre

†

Min elskede mand
vores kære far, svigerfar, bedstefar og oldefar

Børge Porsen

* 21. juni 1947
† 5. juni 2026

er taget hjem til Gud

Inger
Tenna og Peter
Tobias og Clara, Simone og Mathias,
Samuel og Hedvig
Nellie

Bisættelsen finder sted fra Sdr. Kapel, Kolding
mandag den 15. juni kl. 12.00

Få dagens gratis bibeludfordring!

Hvis du har lyst til at få et dagligt bibelord til inspiration sendt, så gå ind på hjemmesiden **udfordringen.dk** og tilmeld dig via ikonet "Dagens Udfordring" ca. midt på hjemmesiden.

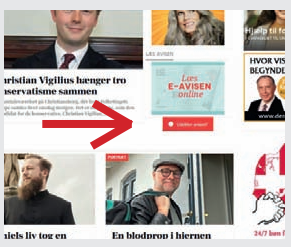

Hvis avisen udebliver...

Hvis avisen udebliver, kan du benytte kontaktformularen på udfordringen.dk - klik på det røde felt 'Udeblev avisen?' midt på siden og udfyld felterne.

Så sørger **Bladkompagniet** for efterlevering. 1-2 dage efter reklamation.

Tjek udfordringen.dk/job

Stillinger i avisen eksponeres også på Udfordringens JOBMARKED

Spændende læsning på HOSIANNA.DK

Læs de opmuntrende beretninger om Hans Nielsen Hauge og Egon Falk, som begge har brugt deres liv på at forkynde evangeliet.

- Hans Nielsen Hauge er kendt som 'manden, der forandrede Norge'.

- Egon Falks virke i Afrika er en dramatisk fortælling, der ikke er slut endnu!

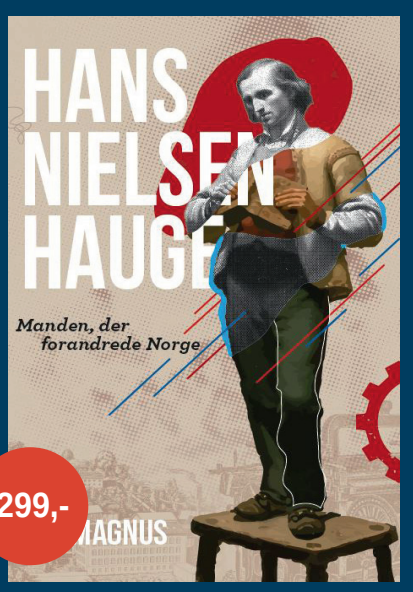

Hans Nielsen Hauge
- Manden, der forandrede Norge
Af Alv Magnus, 392 sider. 299 kr.
Forlag: Scandinavia

Egons bog
- En bornholmsk fiskerdrengs liv i Afrika - som menneskefisker
200 sider. 198 kr.
Forlag: Udfordringen

Erhverv

AXELTEK
Industri Elektronik
Reperation af frekvensomformere og Cnc-drev
Nørresundby 25 21 31 67

Støt vores annoncører - de støtter os.
– og vær med til at støtte den kristne avis. Kontakt 2681 7718

KFS: Kampen mod social kontrol må ikke blive en kamp mod åbne trosfællesskaber

Et sundt fællesskab bygger på frihed og ikke på kontrol. Derfor siger KFS tydeligt fra over for usunde dynamikker og arbejder for at skabe åbne fællesskaber præget af frihed, åbenhed og tillid, skriver generalsekretær i Kristeligt Forbund for Studerende (KFS) Jakob S. Højlund.

Af Jakob S. Højlund, generalsekretær i Kristeligt Forbund for Studerende

Unge skal kunne leve et frit ungdomsliv uden pres, kontrol og overvågning. Derfor er det både godt og vigtigt, at negativ social kontrol endnu engang er kommet på dagsordenen i den offentlige debat. Når unge oplever at blive styret af frygt, sociale sanktioner eller krav om ensretning – hvad enten det sker i familien, blandt venner, i religiøse miljøer eller andre fællesskaber – er det et alvorligt problem, som vi som samfund har pligt til at tage alvorligt.

Derfor vil vi også gerne anerkende de politikere, skoler og organisationer, som arbejder for at beskytte unge mod negativ social kontrol. Gymnasier og uddannelsesinstitutioner skal have både kompetencerne og opbakningen til at gribe ind, når unge oplever usunde og begrænsende fællesskaber, og i det ønsker KFS at være en stærk samarbejdspartner. Vores arbejde sker i studieverdenen, og derfor står vi skulder ved skulder med alle, der arbejder for unges frihed og trivsel.

Frihed, åbenhed og plads til mening

I KFS ønsker vi at samle gymnasieelever og studerende i åbne fællesskaber med Jesus i centrum og Bibelen som grundlag. Men et sundt trosfællesskab kan kun eksistere, hvis der er plads til spørgsmål, uenighed, tvivl og fravalg.

Det ligger i KFS' DNA, at der skal være plads til mening. Vi ønsker at skabe fællesskaber, hvor mennesker mødes med respekt og nysgerrighed, og hvor ingen presses til bestemte holdninger eller valg. Tro kan ikke påtvinges. Den må altid være frivillig.

Vi tror på Jesus, på Bibelen som Guds ord og på evangeliets afgørende betydning for menneskers liv. Men netop derfor tager vi afstand fra enhver form for kontrol eller manipulation. En relation til Jesus giver kun mening, hvis den bygger på frihed og personlig overbevisning.

Forskel på usund kontrol og sunde fællesskaber

Når vi bekæmper negativ social kontrol, er det vigtigt at skelne mellem usund kontrol og sunde fællesskaber.

Ligesom unge skal have frihed til at sige nej, være uenige eller forlade et fællesskab, skal de også have frihed til at tro, stille spørgsmål om tro og indgå i frivillige religiøse fællesskaber. For de åbne samtalefællesskaber, elevforeninger og trosfællesskaber er ikke problemet. Tværtimod kan de være vigtige steder, hvor unge finder mening, relationer og støtte.

Vi mener derfor ikke, at løsningen på problemer med negativ social kontrol er at skubbe religion eller tro ud af uddannelsesinstitutionerne. Hvis åbne fællesskaber forsvinder, risikerer vi blot, at usunde dynamikker flytter væk fra offentlighedens blik. Der er brug for gennemsigtige, frivillige og ansvarlige fællesskaber – ikke færre fællesskaber.

> ***"Vi mener ikke, at løsningen på problemer med negativ social kontrol er at skubbe religion eller tro ud af uddannelsesinstitutionerne."***

KFS mener, at kristne elevfællesskaber har lige så stor ret til at være til stede på skolerne som alle andre frivillige fællesskaber. Samtidig har vi et særligt ansvar for at sikre, at vores fællesskaber er præget af frihed og respekt, og det tager vi på os.

KFS har nultolerance over for negativ social kontrol

Vi tager problematikken alvorligt, også fordi usunde dynamikker i princippet kan opstå alle steder – også hos os. Derfor ønsker vi at være tydelige: Negativ social kontrol hører ingen steder hjemme i KFS.

Vi tager afstand fra adfærd, hvor mennesker presses til bestemte valg, udskammes for tvivl eller uenighed, overvåges socialt, frygter konsekvenser ved at sige fra eller oplever manipulation forklædt som åndelig vejledning.

KFS-konsulenterne arbejder løbende sammen med lokale KFS-grupper om at skabe sunde fællesskaber præget af åbenhed, frihed og tryghed. Derudover har KFS sammen med en række andre danske trossamfund og organisationer underskrevet en etos for god adfærd i kirker og kristne fællesskaber, og den forpligter os på at reagere på adfærd og dynamikker, som ikke er gode.

Vi vil også gerne høre fra dig, hvis du har oplevet usunde dynamikker i KFS. Hvis noget ikke har været, som det burde være, ønsker vi at vide det. Du kan kontakte din lokale KFS-konsulent eller skrive direkte til generalsekretæren, og deres kontaktoplysninger finder du her på KFS' hjemmeside. Kun ved at lytte kan vi blive klogere og sikre, at vores fællesskaber lever op til de værdier, vi står for.

Foreningen Agape gennemfører i øjeblikket en undersøgelse af usunde dynamikker i danske kirker og kristne fællesskaber. Hvis du har oplevet det, vil vi opfordre dig til at deltage via linket her. Din erfaring kan være med til at forebygge, at andre får lignende oplevelser.

KFS skal være et sted præget af frihed, åbenhed og tillid. Derfor siger vi tydeligt fra over for negativ social kontrol – og tydeligt ja til fællesskaber, hvor unge frit kan tro, tvivle, spørge og tage deres egne valg.

Bøger af bibellærer Derek Prince

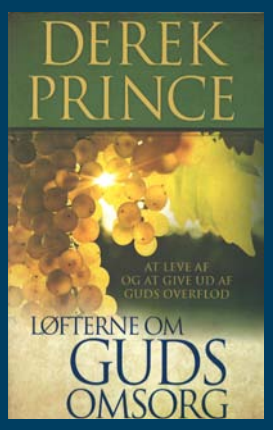

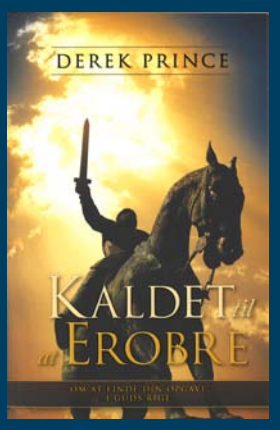

Løfterne om Guds omsorg. At leve af og at give ud af Guds overflod. 200 kr.

Kaldet til at erobre. Om at finde din opgave i Guds rige. 150 kr.

Den kommende vækkelse. At bane vejen for en ny himmelsk realitet. 200 kr.

12 ting *... jeg gerne ville have vidst, før vi blev gift.*

En praktisk bog af Gary Chapman, fuld af gode råd, humor og visdom, der kan hjælpe jer til at få talt sammen om 12 udvalgte emner, som forfatteren gerne selv ville have talt med sin kone om, før de blev gift. For par i alle aldre.

196 sider. 199,95

Kunsten at oversætte Bibelen

249,-

Bibelen er skrevet i en anden tid, på fremmede sprog og med en kultur fjern fra vores. Så hvordan sikrer man, at moderne læsere forstår meningen, uden at tabe dybde og troværdighed?

Det er den udfordring, Iver Larsen tager livtag med i denne oplysende og tankevækkende bog. 186 sider.

Spændende romaner fra danske forfattere

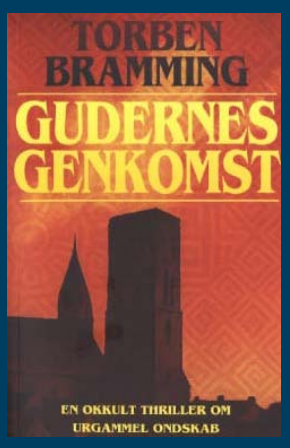

Gudernes Genkomst

Torben Bramming har skrevet denne overraskende roman om okkulte kræfter, en gruppe unge kristne og en dansk præst, der pludselig står overfor åndelige kræfter fra en urgammel ondskab.

364 sider. 249,- kr.

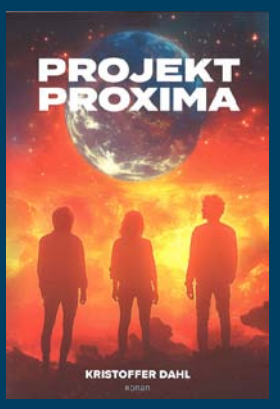

Projekt Proxima

En original roman om menneskets grundvilkår og kald, om Herrens storhed og kærlighed og om verden, som den kunne have været.

Af Kristoffer Dahl

304 sider. 229,95 kr.

GODE BØGER - find dem på hosianna.dk

Løs ugens kryds og tværs - og vind et gavekort!

Træn hjernecellerne – og vind måske et gavekort!

Vinder i kryds & tværs i uge 23-2026:

Jytte Nielsen
8722 hedensted

Kodeord: Sommeraften

Du kan også vinde et gavekort på 150 kr. til Hosianna.dk, hvis du finder kodeordet i denne uge ved at sammensætte de bogstaver, der står i felterne med tal.

Skriv kodeordet og send det sammen med dit navn og din adresse til: mail@udfordringen.dk

Kodeordet skal være Udfordringen i hænde senest tirsdag den 23.6.26. Vinderen får direkte besked (tjek mappen uønsket mail, hvis du ikke har modtaget din gavekode) og offentliggøres her på siden den 28.6.26.

Blandt de indsendte løsninger trækkes hver uge lod om et gavekort på 150 kr. til Hosianna.dk. Vælg mellem bøger, bibelord i træ, cd'er og film.

Kryds og tværsen leveres af bureauet Kehlet Aps, Varde.

God fornøjelse!

Scan qr-koden og se løsningen for uge 23:

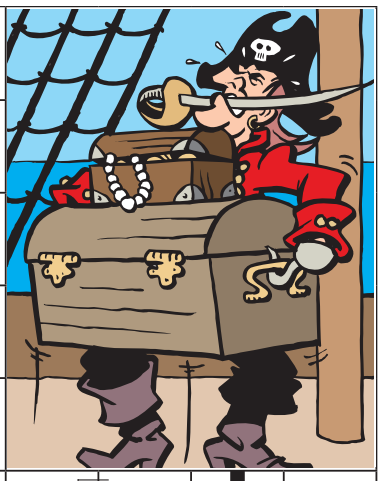

I SPIDSEN
FORHØJNING
EKSISTENSTIDER
UDGANG
FORSIKRING
KLÆDNINGEN
COCKTAIL
SPANIEN
FALDENDE
SKÆREKAGER
PRAGT
OMFATTENDE
TÅGE / INDISK OMRÅDE
LEVER / KENDEORD
KONGE / KORRIGERE
INSEKTER DER LYSER I NATTEN
ANTAGELSE
BESIDDERE / BARN
UVEJR / METAL
FLUKS / SIKKERT
KOMME TIL KORT
HOLDE
BØNFALDT / SORT
LUGT / STOFFER
KÆRTEGNER
TEGN / BIORD
TIDL. / BESKYTTELSE
RUSSISK FLOD / REGNET
STJERNE
HEKSE / BLOMST
BIBELSK KONGE / EFTERTALE
SNØRKLET
LAND
DRIK / KRAFT
METAL
TO / FØLTE
LOVORD
BRINT
MUR / FISK
PYNTEN / TYSKER
FLADEMÅL
SVAR / SMELTE
STEMME
REDE / EKSPERTEN
SKRIVE
MOREDE SIG
MARENGS / PLANTER
GÆTTEDE
FORURENE
BLODSUGERE
GANG
ALL RIGHT
DOPINGMIDDEL / TRÆ
VOKAL / SYNEDE
GRATIE / TRØSTER
DOMSTOL
SPISE / ASEDE
ADVARE / BY
OXIDERE
LUERNE / VISNE
1000
HIMMELLEGEME / FASE
BÅD / STADIGVÆK
VÆGTENHED / SMULE
LIGETIL
BEVIRKER / FUGLEN
FLINK / SKIBSDEL
ANSIGTSDEL
OPFØRT / MÅLERE
ANTAL / GÆTTE
ÆGTE / BOET
BUNDT / HALVØ
LUFTFARTØJ / HÆNDER
BJERGLAND
SOM / STAT
GYSER / SMYKKESTEN
PLADE / UBEBOET
HÆLDE / TO ENS
ANKERPLADS
SKIMTE / ANBEFALET
GIFT / TONEN MI
BELASTENDE
MIDT I STUEN

Find bøger fra mange forskellige forlag på

Hosianna.dk

*Fast fragt på 35 kr. uanset hvor meget du bestiller**

**Gælder ved levering i DK*

Giv et abonnement i gave!

Et abonnement på Udfordringen er en gave som varer længe!
- Med den trykte avis har man også adgang til alle artikler på nettet.

Bestil pr. mail på abonnement@udfordringen.dk eller ring på tlf. 7456 2202.

Udvalgte programmer på DR / Kristne TV-kanaler

DR2

Søndag 14/6

10.00 Sommergudstjeneste

Gudstjeneste fra Aalborg Domkirke. Liturg og præst Henriette Pedersen. Gudstjenesten transmitteres via fastmonterede kameraer i kirken.

14.00 1.000 års tro: Troen skal styrke riget

Historien om kristendommen i Danmark er en dramatisk fortælling om brutale magtkampe, folkeoprør og spirende demokrati fra vikingetiden og frem til i dag. I dette program undersøger værten Cecilie Nielsen, hvorfor Kong Christian d. 6. indførte konfirmationen i 1736? Og hvad det betød for den helt almindelige befolkning? Sendes også 16.06. kl. 6.00.

I programserien 1.000 års tro er vært Cecilie Nielsen kommet til spørgsmålet om, hvorfor Kong Christian d. 6. indførte konfirmationen i 1736? Og hvad det betød for den helt almindelige befolkning?
Se udsendelsen på DR2 søndag 14.6 kl. 14.00.
Foto: DR

DR1

Lørdag 20/6

18.50 Før søndagen med ugens salme: 'Nu titte til hinanden de favre blomster små'

Katrine Muff og Mathias Hammer introducerer ugens salme, og denne gang er det DR Spirerkoret, som synger.

I 'Før søndagen' synger Muff, Hammer og DRs kor på skift fra den store danske sang- og salmeskat, der er opbygget gennem århundreder.

GOD TV

Tlf. 98 90 91 50 - Email: info.scandinavia@god.tv

Download en app til iPhone, iPad eller Android eller se www.god.tv, hvor der findes 20 web kanaler 24/7.GOD Channel kan også ses 24/7 via parabol: ASTRA 4A 5º Ø Frekvens: 11.996 GHz, Polarisation: H, Symbol Rate: 27,500 Symbol/s: FEC: ¾. Kan også modtages fra Hotbird 13° øst og Eurobird 28,5° øst. Indgår i TV-pakken hos MoreTv. Findes i mange bredbånds- og kabelnet.

FGP-TV

FGP-Huset, Nygade 17,
3782 Klemensker, Tlf. 40870533
Mail: post@FGP.dk
Udsendelserne kan ses på FGP-TVs hjemmeside www.FGP.dk (Menupunkt: FGP-TVs IT-kanal)
Derudover minimum fire gange ugentlig på GospelChannel. Blandt andet onsdage kl. 19.00 og lørdage kl. 11.30.
GospelChannel er en gratis kanal på bl.a. CanalDigital.

Kanal 10

Kanal 10 er en norsk tv-kanal, der tjener som platform for forskellige kristne kirkeretninger med en vision om at vise, hvad der sker i kirkerne i Norge. Kanalen sender også danske programmer og indgår i MoreTV pakken. Se mere på www.kanal10.no

KKR-TV i DK

Se kristent tv døgnet rundt her:

1. I hele landet på dit tv med en KKR tv-boks. Bestilles på www.kkrtv.dk / seerklubben@kkr-tv.dk eller tlf/sms: 35 31 00 57.
2. På MoreTV via TV, mobil og tablet i hele landet. Læs mere og bestil på moretv.dk eller ring 69 16 16 20 for mere info. Programoversigt på: kkrtv.dk/programmer.

SAT-7

Fire tv-kanaler som kan ses på Appen SAT-7 Plus:

- SAT-7 ARABIC (for familier på arabisk)
- SAT-7 KIDS (for børn på arabisk)
- SAT-7 PARS (for persisktalende seere i primært Iran, Afghanistan og Tadsjikistan)
- SAT-7 TÜRK (for tyrkisktalende seere i primært Tyrkiet og Aserbajdsjan)

Se mere på www.sat7.org og facebook.com/SAT7Network

More 2 life TV

Regionalt TV i MUX 1. Kanal Nord: Mandag - tirsdag 8:30, onsdag 23:00, torsdag 21:00, lørdag 10:00, søndag 11:00. Kanal Øst: Mandag - torsdag 8:30, lørdag 11:30, søndag 15:00. Kanal Hovedstaden: Tirsdag 11:00, onsdag 15:30, torsdag 11:00, fredag 05:00.

Loveworld TV

Kanal ASTRA 2a, 2b, 2d
28,2 grader E= øst. Engelsk kanal. Undervisning og helbredelsesudsendelser. Ekstra parabol muligvis nødvendig. Program og yderligere info.: www.loveworldtv.co.uk/

Airport UCB TV

Sender på regionale digitale net
www.ucb.dk/ucbtv.htm
Hovedstaden (Airport TV)

Mandag 07.30-08.00, torsdag 05.30-06.00, søndag 08.30-09.00, søndag 15.30-16.00.

Andre kanaler

På Thor 1o vest:
Vision Norge, Gospel Channel
Fr. 11247 Pol V Sr 24500 Fec 7/8.
På Astra 1 19,2o øst: Bibel TV Fr. 10832 Pol H SR 22000 Fec 5/6.
Astra 2 28,5o øst:
TBN Europe Revelation

Web-tv

GOD TV: www.god.tv
DKNET.TV www.dknet.tv
TBN - Trinity Broadcasting Network: www.tbn.org

Tysksproget TV

Tysksprogede TV-Kanaler med satellitmodtagelse: Canal Digital: Via Astra modtages bibeltv.de og hopechannel.de.
Hopechannel.de:
Onsdag kl. 13.00 og kl. 19.30. Torsdag kl. 16.00. Fredag kl. 10.00 og kl. 20.15. Lørdag kl. 9.15.
Die Bibel-Das Leben - en kristen gæst fortæller i interview om sin "vandring", produceret af den tyske Adventistkirke.
Bibeltv.de: Tirsdage kl. 22.00 - 22.30: ICEJ - Faszination Israel med Gottfried Buhler. BibelTv er en afdeling af Evangeliums Rundfunk, som udsendes fra Wetzlar. Hope Media (Stimme der Hoffnung) = Hope Channel udsendes fra Alsbach-Hähnlein i Sydtyskland.

Morgenandagten hver dag

Morgenandagten fra Domkirken i København sendes på P2 og DR2 alle dage fra mandag til lørdag kl. 8.05.
Den 20 minutters udsendelse varetages på skift af kirkens præster.

Find podcasts om tro på Udfordringen.dk

På Udfordringen.dk/ podcast/ finder du link til forskellige podcasts om tro, Jesus og kristendom.
De mange podcasts udgives af forskellige kirker, organisationer og private udgivere.

Radio - Programmer om tro på P1

Søndag 14/6

10.03 Gudstjeneste fra Ajstrup Kirke, Aalborg stift. 2. søndag efter trinitatis.
Medvirkende:
Prædikant: Ole Rysgaard Madsen
Organist: Anni Navntofte Anthonsen
Vært: Malene Fenger-Grøndahl
Salmer:
DDS 736: Den mørke nat forgangen er
DDS 300: Kom, sandheds Ånd
DDS 598: O Gud, du ved og kender
DDS 633: Har hånd du lagt på Herrens plov
DDS 435: Aleneste Gud i Himmerig

11.03 Pilgrim - Den danske buddhistiske mega-missionær

Lama Ole Nydahl døde 18. maj, 85 år gammel. Han blev en betydelig skikkelse for buddhismens fodfæste i vesten og kan her mødes i genhør fra to klip fra arkivet. Det første er fra 1995, hvor han også taler med nu afdøde dr.teol Johannes Aagaard. Det andet er fra 2008 og stammer fra et buddhistisk center på Lolland.

15.03 Hvad ville Jesus have sagt? En ulykkelig, brudt forbindelse til bedsteforældrene

En kvindelig lytter har skrevet for et godt råd: Hvad stiller man op, når man er havnet i den ulykkelige situation, at ens søn og svigerdatter ud af det blå har brudt kontakten, efter de har fået et barn? "Jeg får meget svært ved at tilgive dem, at de har gjort dette," skriver den nybagte, ulykkelige bedstemor. En anden lytter spørger, hvad Jesus mon ville sige til menneskets måde at påvirke klodens klima på. Og endelig er en tredje kommet i tvivl om, hvor vidt hun for hurtigt har giftet sig igen, efter hendes første mands selvmord - var tiden for sorg over selvmordet for kort? Sognepræst Rikke Weissfeld fra Kirken i Ørestad, Eva Holmegaard Larsen fra Nødebo og Gadevang kirker samt præst Ulrick Refsager Dam fra Kløvermarkskirken, baptistkirken i Holbæk, er alle gæster i panelet hos vært Anne-Grethe Bjarup Riis.
Sendes også lørdag 22.03.

Torsdag 18/6

11.03 Bibelen Leth fortalt

Forfatter Kristian Leth mener, at Bibelen er verdens vigtigste bog. Journalist Lauge Hendriksen læser de hellige skrifter for første gang. Sammen forsøger de at besvare spørgsmålet: Kan vi overhovedet forstå os selv og det samfund, vi lever i, hvis ikke vi forstår Bibelen? Tilrettelæggelse og klip: Kristian Leth og Lauge Hendriksen.
(Sendes også 21.03 og lørdag 16.03).

Lørdag 20/6

15.03 Ditlev og Døden

Livets afslutning er et evigt mysterium, som præst og forfatter Kristian Ditlev har sat sig for at undersøge gennem samtaler med aldeles levende mennesker, der på den ene eller anden måde har døden inde på livet.
Vært: Kristian Ditlev Jensen
Sendes også søndag kl. 19.03.

Søndag 21/6

10.03 Gudstjeneste fra Margrethekirken, Aalborg, Aalborg stift. 3.s.e. trinitatis
Prædikant: Kristin Falck Saghaug
Vært: Katarina Lewkovitch
Salmer:
Fra 100 salmer 807 Den lange lyse sommerdag
DDS 7: Herre Gud dit dyre navn
HS 334 Lige før timerne mørkner
DDS 14: Tænk at livet koster livet

Kristen lokalradio

København Rhema Radio

Morgenradio fra 06.00 til 10.00 på 106.3 FM. Lørdag kl. 06.00 til 13.00 Søndag kl. 06.00 til 21.00 på 106,3 FM. Natradio fra 00.00 til 06.00 på 103.4 FM
UCB Media på nettet 24/7: ucb.dk

Lumi Radio Aalborg

Sender prædikener, bibelundervisning, mødereportager og musikudsendelser med kristen musik 33 timer om ugen: lumiradio.dk, facebook.com/lumiradio. FM 92.2 MHz, 106.5 MHz, 107.4 MHz

Norea Radio Danmark

Webradio - http://norea.dk

Radio Ådalen

Egen antenne: Opsund: 96.4 MHz | Lønborg: 107.1 MHz
Fællesantenne
Skjern: 97.0 MHz samt netradio: www.radio-aadalen.dk

Nordsjællands Kristne Radio & Radio KUR

Egen antenne: FM 92,8 MHz
Stofa net: 96,8 MHz
Netradio og podcast
Radio KUR (Kristen Ungdomsradio): Sender via egen YouTube kanal og via Facebook
www.nkradio.dk

Arkens radio

Kanal 2 i Esbjerg
Frekvens: 93.5 MHZ
Sydenergi: 90.3 MHZ
Web: arkensradio.dk

Radio fri-born.dk

Pinsekirken Bornholm, Sagavej 5, Rønne, sender internet-radio 24/7. Kan høres på mobil, iPad mm. ved at hente den globale lydstreaming-tjeneste TuneIns radio-app i PLAY og APP-Store. Når appen er installeret, søg efter fri-born.

Bibelord i træ

Mange forskellige bibelord fra både Gammel og Ny Testamente.
Mål: 17,5 x 28 cm /18,7 x 19,7 cm. Se udvalget på Hosianna.dk
Materiale/pris: egetræsfinér 299 kr. eller sort MDF 199 kr.

Billedet kan stilles på en hylde, hænges op med små søm eller man kan bruge nano-tape.

Bibelordet kommer pakket på kraftig karton og i cellofan.
Bibelteksten er fra den autoriserede oversættelse, © Det Danske Bibelselskab 1992.

Bestil dem her: UDFORDRINGENS WEBSHOP - HOSIANNA.DK / 7456 2202

Syv mænd blev valgt til at sikre, at de kristne enker i menigheden i Jerusalem fik samme hjælp, uanset om de havde jødisk eller græsk baggrund.

Menigheden udvælger syv menighedstjenere - og Filip prædiker for en etiopier

”Efterhånden som flere og flere kom til tro, begyndte de græsktalende jødekristne i menigheden at beklage sig overfor de hebraisktalende, fordi de mente, at deres enker blev tilsidesat ved den daglige maduddeling.

Derfor indkaldte de 12 apostle alle lederne til et møde og sagde: ”Det er ikke godt, at vi forsømmer forkyndelsen af Guds ord for at tage vare på maduddelingen. Derfor skal I finde syv erfarne og åndsfyldte mænd iblandt jer, som har et godt ry. Dem vil vi give ansvaret for maduddelingen, så vi selv kan koncentrere os om bønnen og tjenesten med at forkynde ordet.”

De syntes alle, at det var et godt forslag, og de valgte derfor syv mænd: Stefanus (en mand, som var fuld af tro og Helligåndens kraft), Filip, Prokoros, Nikanor, Timon, Parmenas og Nikolaos fra Antiokia (en græker, der tidligere havde sluttet sig til jødedommen). De syv blev så fremstillet for apostlene, som bad for dem og indsatte dem til tjeneste ved at lægge hænderne på dem og velsigne dem.

Guds ord nåede ud i stadig videre kredse, og antallet af disciple voksede stærkt i Jerusalem.

”Guds ord nåede ud i stadig videre kredse, og antallet af disciple voksede stærkt i Jerusalem. Også en del af de jødiske præster kom til tro.”

Også en del af de jødiske præster kom til tro.”

(Apostlenes Gerninger 6, 1-7)

En dag talte en engel til menighedstjeneren Filip. Han skulle rejse ned til et øde område på vejen til Gaza.

Filip og den etiopiske hofembedsmand

”Imidlertid kom der en engel til Filip og sagde: ”Tag ned til den vej, der går sydpå fra Jerusalem gennem de øde områder til Gaza.” Det gjorde han så.

Hen ad den samme vej kom en etiopisk hofembedsmand kørende. Det var dronning Kandakes skatmester. Han havde været i Jerusalem for at tilbede i templet, og han sad nu på hjemvejen i sin vogn og læste højt for sig selv af profeten Esajas’ bog.

Helligånden sagde til Filip: ”Gå hen til den vogn.”

Filip løb så frem til vognen, og han kunne nu høre etiopieren læse op af Esajas’ bog.

”Forstår du betydningen af det, du læser?” spurgte han.

”Nej,” svarede etiopieren, ”hvordan skulle jeg kunne forstå det, når der ikke er nogen til at forklare mig det?”

Han bad derefter Filip om at komme op i vognen og sætte sig ved siden af ham.

Der på vejen mødte Filip en etiopisk hofembedsmand, som sad i sin vogn og læste en tekst fra Esajas’ Bog, som han ikke forstod.

Det afsnit af Skriften, som han var i færd med at læse, var:

”Tavs gik han i døden,
’som et får, der føres til slagtning,
som et lam, der lader sig klippe uden at klynke.
I ydmygelsen blev hans rettigheder taget fra ham.
Efterkommere har han ingen af, for hans liv på jorden endte brat.’”

(Apostlenes Gerninger 8, 26-33)

Tegningerne er fra Martin Young’s Bible Cartoons. Teksten er fra Bibelen på hverdagsdansk.

To 16-årige elever på Hedemølle Efterskole, Laura Garst Nielsen og Joshua Jensen, har skrevet og udgivet deres egen lovsang med titlen "I'm Still Here". Foto: Hedemølle Efterskole

Laura og Joshua har netop udgivet deres egen lovsang

En fællestime på Hedemølle Efterskole blev startskuddet for Laura Garst og Joshua Jensen, som netop har udgivet sangen 'I'm Still Here'. De drømmer stort – både sammen og hver for sig.

Af Kristian Wesenberg Andersen, forstander på Hedemølle Efterskole

Det er en fredag eftermiddag som alle andre på Hedemølle Efterskole. Eleverne er ved at være på plads i samlingssalen, hvor skoleugens sidste 40 minutter venter, inden der er dømt weekend.

Gæsten til dagens fællestime er Leon Danielsen, som er musikkonsulent i Indre Mission. Han har nogle gode sange og nogle sjove lege med. Han ved godt, at det er den sidste time, før weekenden kalder, så det kræver lidt ekstra at fange elevernes opmærksomhed. Det klarer han rigtig godt.

Det er dog ikke en enkelt sang eller en særlig aktivitet, der stjæler opmærksomheden hos 16-årige Laura Garst Nielsen og ligeledes 16-årige Joshua Jensen. Det er derimod "nyheden" om, at man kan sende sin egen sang ind til et udvalg bag 'Event', som er et landsdækkende arrangement, som en gang om året arrangeres af Indre Mission. Tre af de indsendte sange vil efterfølgende blive udvalgt til at blive spillet live på Event, men også til at blive indspillet professionelt sammen med netop denne fredags gæst Leon Danielsen og efterfølgende blive udgivet på diverse musiktjenester.

Vi fik travlt

Når "nyhed" står i citationstegn, skyldes det, at det mildt sagt ikke længere er en nyhed denne fredag. Faktisk er der kun en uge til sidste frist for indleveringen af en sang.

"Laura og jeg kiggede på hinanden. Det her ville vi bare, men vi vidste godt, at nu fik vi travlt," siger Joshua.

Og travlt det fik de. Straks efter fællestimen gik de direkte i "værkstedet".

"Vi skulle bare i gang, så allerede fredag eftermiddag begyndte vi at skrive. Vi havde en uge til at skrive og indspille vores sang, så der var tryk på," siger Laura og supplerer med, at hun og Joshua stort set arbejdede med sangen hver eftermiddag og aften i den kommende uge.

"Vi startede med at skrive en melodi, og derefter lavede vi teksten, som passede til melodien. Og vi fik faktisk afleveret vores sang torsdag aften, så det var jo i god tid," griner de samstemmende.

Det overordnede emne for sangen var 'Kære'. Det var et emne, som på forhånd var defineret af folkene bag konkurrencen, og det skulle altså på en eller anden måde indgå i sangen.

I teksten til 'I'm Still Here', som sangen hedder, kan man således blandt andet høre ordene "dear lord" og "dear child".

"Cirka halvanden uge før Event i november fik vi så en tilbagemelding på vores sang, og vi var vist ret meget oppe at køre, da vi fandt ud af, at vores sang var blandt de tre, der var blevet udvalgt," griner Joshua og tilføjer:

"Og på Event fik vi så mulighed for at præsentere sangen og idéen bag, mens vi jo så også spillede den for publikum. Det var en fed oplevelse."

Efter premieren på Event blev det igen tid til at trække i arbejdstøjet. Nu blev det tid til at indspille sangen.

Til det fik de professionelt hjælp af Leon Danielsen, som kom til Hedemølle Efterskole, hvor han en hel dag arbejdede med Laura og Joshua, som denne dag fik fri fra skole for at gå i studiet.

"Det var den 1. december, og jeg kan tydeligt huske, at vi arbejdede fra klokken 9 til 22, så vi var godt brugte, da dagen var forbi," smiler Laura.

En sang mere

Nu er det godt et halvt år siden, sangen blev indspillet, og den 29. maj blev nummeret så udgivet på diverse musiktjenester.

"Det har da været en lang ventetid, men nu er den ude, så det er da bare virkelig fedt. Vi håber meget, at folk kan lide den," siger Joshua og fortæller i samme åndedrag, at han og Laura ikke bare har siddet og ventet, mens tiden er gået.

"I mellemtiden har vi faktisk selv indspillet en anden sang. Til den var vi også heldige at få sparring af Leon. Den hedder 'You Still Know My Name', og den skulle også gerne være ude inden sommerferien."

Og hvad skal der så ske nu? Og hvad med efter sommerferien, hvor Joshua fortsætter i 10. klasse på Hedemølle Efterskole, mens Laura skal videre på ungdomsuddannelse?

"Vi regner med at fortsætte med at lave musik sammen, men vi ved godt, at det bliver sværere næste år, når Laura ikke er her længere. Derfor er vi også begge indstillet på også at lave noget hver for sig," siger Joshua.

De to deler i øvrigt drømmen om, hvad det endelige mål med musikken er.

"Jeg drømmer om at være med som musiker i lovsangsbandet på den store scene på Å-Festival," siger Joshua.

"Ja, det drømmer jeg også om. Kunne jeg få lov at lede lovsang på Å-festival, ville det være fantastisk. Så her deler vi drømmen," smiler Laura.

Du kan høre Laura og Joshuas smukke lovsang ved at scanne QR-koden eller søge titlen: 'I'm Still Here' frem på din foretrukne musiktjeneste.

Den kristne pinsekonference Opwekking samler hvert år mange unge og hele familier i forlystelsesparken Walibi Holland, ca. en times kørsel fra Amsterdam. Foto: Stichting Opwekking

60.000 deltog i årets kristne pinsefestival i Holland

'Opwekking' er 10 gange større end den danske Å-Festival. Målgruppen er bredere rent aldersmæssigt, men ligesom i Sdr. Felding er der koncerter, taler og lovsang på den hollandske pinsefestival.

"Sikke et kraftfuldt og historisk øjeblik. Helligånden bevæger sig på en strålende måde over hele Europa, og her i Holland kan vi mærke vækkelsesvinden blæse stærkere end nogensinde."

Det skrev den europæiske evangelist Jean-Luc Trachsel på Instagram om konferencen *Opwekking*, der samlede omkring 60.000 kristne til en fire dage lang pinsefejring i et af verdens mest sekulære lande.

Langt størstedelen af borgerne i Holland, hele 60 procent af befolkningen, har ingen religiøs tilknytning. Men i de senere år har Generation Z (yngre mennesker født i årene mellem 1995 og 2012, red.) ført an i en voksende tilbagevenden til den kristne tro, vurderer The World by PRX.

Den første Opwekking-festival fandt sted i 1971. Siden da har festivalen hvert år samlet kristne i titusindvis. Opwekking holdes i Walibi Holland i byen Biddinghuizen, cirka en times kørsel fra Amsterdam.

Bodil

KLUMME

Synkroniseret

Min aftenbøn lyder - lidt forenklet - ofte sådan her: Jeg beder om, at du må passe på mig og min familie, hjælpe mig og min familie med dette her vi aktuelt står med, så det må gå så smertefrit som muligt. Og at ingen af os må være syge. Tak for de ting, der gik godt. Og jeg beder om, at alle i verden må komme til tro på Jesus. Amen.

Kan du relatere lidt til det?

For nylig er jeg begyndt at bede fadervor med min dejlige 2-årige datter. Hun kan næsten allerede remsen udenad… i hvert fald tror jeg, det føles som en remse for hende, hvor ordene ikke helt giver mening. Nogle gange glemmer jeg også selv, hvad jeg siger. Men ved du hvad? Fadervor er faktisk ikke en remse - eller en trylleformular for den sags skyld. Fadervor er Jesu svar til hans efterfølgere på, *hvordan* man skal bede.

Og hvad sker der, når man ikke bare *remser* fadervor, men begynder at *bede* den? Altså smager på ordene og prøver at *mene* det, man siger? Man kan blive helt overrasket! For mig har det været en lille åbenbaring - og måske afsløring af - om jeg beder, som Jesus ønsker, eller som jeg selv ønsker.

For hvor meget handler fadervor egentlig om mine behov og det at undgå problemer og smerte? Faktisk ikke så meget, som når jeg selv beder, må jeg indrømme:

Først beder man om, at Guds vilje må ske, hans rige må komme og proklamerer hans hellighed. Så beder vi om, at vi må få vores daglige behov dækket, men i samme sætning skifter fokus udad til, at vi tilgiver alle, fordi Gud har tilgivet os. Og så beder vi om at undgå fristelser og det onde. Til sidst understreges, at riget, magten og æren tilhører Gud, ikke andre.

Kort sagt, så mente Jesus, at når vi beder, så handler ret meget faktisk om, hvem Gud er. Kig op! Det, der handler om dig, handler om, at du får dækket dine basale behov. At du er typen, der tilgiver alle - og at du undgår fristelser og ondskab. De sidste to er i høj grad dine egne valg, ikke?

Jeg synes faktisk det er befriende, at så meget handler om Gud. Og derefter om nogle ret håndgribelige valg i relationer og hverdagsliv. Når jeg beder nu, så prøver jeg derfor at lade fadervor være rammen for min bøn, så balancen bliver, som Jesus anbefalede.

Af Henrik Engedal

